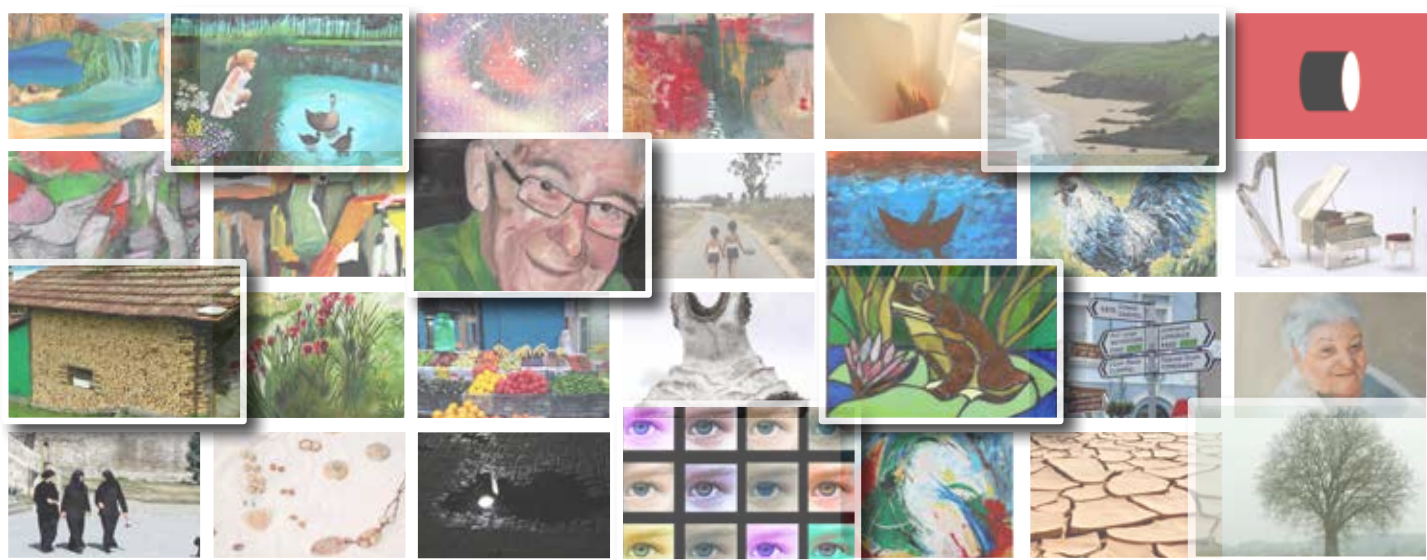

אמנות מבית

תערוכת אמני בנק הפועלים 2012

אגף משאבי אנוש, שירותי חברה ורווחה

בנק הפועלים
להיות ראשון זה מחייב!

אמנות מבית

אמני הבית

אביר יהודית
אביר ציפי
אבירעם אברהם
אדוני סיגל
אוסטרובסקי ענת
אור עיני ניר
אורן יעל
אילאיץ יפעת
אלחנטי ליאורה
ארוך מיכל
ארזי איציק
באריל יוליו
בגן חיים
בושור אורית
בן אפרים ליאורה
בן ארי דן
בר עקיבא ענת
בר-אוריין יעקב
ברבש איליה
גולדברג ציפורה
גולדנשטיין אנה
גולן שלמה
גינת עמוס
גפני עמוס
דוד פנינה
דוויק יוסף
דיקרמן טלי
דניאל עמוס
דנציגר אהוד
הולינגר עמיחי
הופט מורן
המדאני כהן דניאל
הרשקו מרים
ויינר אילן
וישניה מנחם
זומר חיים
זונשיין ערן
זלצר יוכבד
חיון דוד

חלף אורנה
חלפון שיריאן נאווה
טוויק בשמת
טרופה משה
טריסטר שוש
יוסטר צחי
יוסף יפה
יור נדב
כץ שמעון
לוי (יקי) יעקב
לוי נינט
לוי ניסים
לוינהר אורלי
לחאם עאידה
ליזרוביץ אבי
ליכטר יקרת
לניר אירית
מאורי עופר
מאיר חיים
מובשוביץ גבי
מוזיקנט שחר
מוסקוביץ סיון
מורדוב תהילה
מזרחי יפה
מילר ליאור
מימון דני
מלניק ליליה
מרום ענת
נאור גבריאלה
נגר איתי
נדיר אורלי
נובה ענת
סוחר הנרי
סורק גלית
סטול אווה
עורקבי אמנון
עמר שלום רביטל
עקרוני טל
עשת זוהר
פודמזו סבטלנה

פודמזו קוסטה
פומרנץ אליה
פוקס אתי
פורת טוביה
פיודרוב אלכס
פלם ניצה
פרוינד מוטי
פרימן רותי
פרלשטיין מירה
קאופמן רם
קופל זאב
קורולב מרינה
קורטוביץ בורוט
קלאוזנר ילנה
קלניקר אקטור
קספר שרון
קפון ורד
קפלן גיורא
קרן מרינה
קרני ירון
רבין ניסן
רג'ינאנו נעמי
רווח ליאורה
רסקו יזרעאל
שאודר מיקי
שגיא טוביה
שורק אורית
שטיין עמוס
שטיינברג מאיה
שיין קובי
שיץ אהד
שמואל בני
שמלה עפרה
שמש אפי
שנברגר מרינה
שפיץ יהודית
שפלטר נופר
שרמן גולן
תעזי טלי

יוזם התערוכה **אגף משאבי אנוש**, שירותי חברה ורווחה
אוצרת ראשית **נורית טל-טנא**
אוצר צילום **גיא עולמי**
הפקה ועיצוב **'טחנה לעיצוב'**
הפקת קטלוג **גיא עולמי**
עיצוב קטלוג **נועה פז - קרטודרייב**
צילום קטלוג **רן ארדה**
הדפסות ומסגור **שעשוע מסגרות בע"מ**

עסקים קטנים, אמנות גדולה

פברואר 2013

"קיימים רק שני עולמות: האחד קיים מבלי שמדברים עליו, וזהו העולם האמיתי.
השני הוא עולם האמנות, ועליו חייבים לדבר כי אחרת אין לו קיום"
אוסקר ווילד

שלום רב,

אנו שמחים להציג בפניכם זו השנה השביעית, את הקטלוג של תערוכת "אמנות מבית", שהיא תולדה של שיתוף פעולה בין עובדי הבנק וגמלאיו.

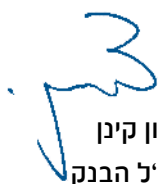
התערוכה משקפת את הצד היצירתי של עובדי הבנק. יצירות מהווה אחד מהכלים להבנה והשתלבות בעולם הפיננסי, המחייב הסתגלות מתמדת למציאות חדשה המשתנה ללא הרף. בתערוכה זו אנו מציגים צד אחר של אותה יצירתיות, מקבץ עשיר ומרתק של יצירה ומחשבה מקורית, המוצאת את ביטוייה בתחומי האמנות החזותית הכוללים ציור, צילום, פיסול ועוד.

התערוכה מגלמת בתוכה את האפשרות למתן ביטוי אישי וייחודי של כל אחת ואחד מהעובדים והגמלאים, תוך הצצה אל חלונות הלב של כולנו. זהו מקום המשלב בין העולם העסקי היציב, הנמצא כל העת עם שתי רגליים על הקרקע, ובין המעוף האמנותי חסר הגבולות שמאפשר להמריא לפסגות חדשות.

בברכת ביקור מהנה בתערוכה,

אפרת יעבץ
ממונה על חטיבת הון אנושי,
ייעוץ ומשאבים

ציון קינן
מנכ"ל הבנק

אמנות מבית 2012, צילום: תמר מצפי

אמנות מבית 2012

זו השנה השביעית בה מתקיימת תערוכת "אמנות מבית" בה מוצגות מאות יצירות של עובדי הבנק. יצירות שנוצרו באהבה, בכישרון ובמרץ רב. יצירות ססגוניות, רב גוניות, ממגוון חומרים ובמדיות ויזואליות שונות - ציור, רישום, צילום, פיסול, תכשיטנות, רקמה, ויטראז', וידאו ארט ועוד... היצירות מייצגות מגוון מקיף של עובדים וגמלאים מצפון ועד דרום, יוצרים מוכשרים אחד אחד, כולם אמני משפחת "בנק הפועלים".

כאשר הוזמנתי השנה להצטרף לזמן מה למשפחה ולאצור את התערוכה "אמנות מבית" תהיתי בתחילה מה בין בנקאי לאמן? מה בין שירותים פיננסים והחלטות כלכליות בנקאיות לואן גוך, פיקאסו, אנדי וורהול או אמנים עכשוויים דוגמת דימיאן הירסט וספנסר טוניק.

שוב נוכחתי לדעת שסטראוטיפים מיועדים להתנפץ, ושסטראוטיפ ה"בנקאי האפרורי" שכל מעיני רוחשים אך ורק סביב טבלאות וחישובים, סחר, מט"ח, פק"ם, משכנתאות ואופציות מעו"ף, רחוק שנות אור מהמציאות הצבעונית, היצירתית והמעוף של עובדי הבנק, המוצאים את הפנאי לבטא את עצמם גם מחוץ לשעות העבודה באמצעות האמנות.

בעקבות פגישות מאתגרות עם העובדים ויצירותיהם, הסתבר והתחדד לי כי לעיתים דווקא הדיוק, הסבלנות ותשומת הלב לפרטים, כפי שנדרש בעבודה היומיומית, מסייעת לחלקם גם ביצירת האמנות. כפי שאפשר להתרשם מיצירות מסוימות בתערוכה, דוגמת מעשה צורפות, גילוף, רקמה, קליגרפיה ושיירת אבני חן, מלאכות הדורשות דיוק רב, תכנון מקדים ואורך רוח, מעבר ליצירתיות ולמקוריות לכשעצמה. כך גם בציור ובפיסול בסגנון הריאליסטי בו נדרשת מהאמן התבוננות ממושכת והקפדה ביצירת הקו ובחירת גוון הצבע לשם "חיקוי" המציאות, כמו למשל בציורי נוף, טבע דומם או ציורי דיוקן, המוצגים בתערוכה ומצביעים על יכולת מרשימה של מתן תשומת לב לפרטים הקטנים, לשם הגעה ליצירה המושלמת. כך גם בציילום, יש לעיתים הקפדה כמעט סידרית כאשר הצלם ממתיך לעיתים שעות וימים, על מנת ללכוד את הזווית, התאורה המדויקת ואותו רגע מסוים, שלא ישוב, ולספר באמצעותו סיפור.

לעומת זאת, יש שאמרו כי דווקא האמנות, היא המקום בו הם משתחררים מתהליכי החשיבה והפעילות היומיומית הנדרשת למילוי תפקידם. האמנות עבורם כמקום בו הם פורצים ביצירה ללא עכבות, משוחררים על כבלי הדמיון, המגלף, המכחול והרגש ליצירת יצירה חסרת גבולות. כך למשל מוצג בתערוכה ציור ובו קבוצת מכשפות עליוזות החוגגות במסיבת תה עם חתול מדושן השומר על השמנת, ובציור אחר, ישבנה של אישה נדמה לגבעות חול, ובפינה אחרת תחת ויטרינת זכוכית, עדי עשוי כסף הופך לאובייקט פיסולי כענף צמח הכרוך סביב צוואר. ובין כל אלו יש יצירות מופשטות המתאפיינות בספונטניות ובסערת צבעים ורגשות, שרבוט קוים והטחת מכחול, כשלצדן, יצירות מנפלאות המדיה הדיגיטלית, המאפשרות יצירת אשליה פנטסטית באמצעות קסמי הטכנולוגיה.

לנו הצופים בתערוכה, כל שנותר הוא להתבונן, לחוות, להתרגש, להתפעל ולהתאהב מחדש...

ברצוני להודות לשירותי חברה ורווחה על קיום וההשקעה בפרויקט חשוב המעודד עשייה ויצירה. תודתי הגדולה ליואל כהן האחראי לפרויקט זה, לנורית האוזן ולשלומית זיו, וכן למעצבי "טחנה לעיצוב", וליד ימיני, אוצר הצילומים ומפיק הקטלוג - גיא עולמי, ומעל הכל לכם לעובדי הבנק - האמנים המשתתפים בתערוכה.

נורית טל-טנא

אוצרת התערוכה "אמנות מבית"

סלי תעזי

יהודית מציגה שני ציורים באקריליק על בד, ציורי נוף העוסקים בזרימת מים. האחד "הדייג" הניצב ליד אגם, והשני, "מפלי מים", קומפוזיציה רבת צבע, עבודה המורכבת ממקטעים שונים המושכים את עין הצופה למקומות שונים לאורכו ולרחבו של הבד, ללא מרכז ממשי על הבד. לדבריה: "אני נהנית מכל רגע, יצאתי לפנסיה ואני לומדת לצייר".

ציפי מציגה ציורים בשמן על בד, סיפורי ילדות, נאיביים מלאי צבע. ביניהם ציור של ילדה משתעשעת עם ברבורים ליד אגם. ובציור אחר, נראית ילדה דגה דגים ולצידה חתול. סיפורי ילדות רומנטיים, שצוירו על ידה מתוך השראה מגלויות. כמו כן היא מציגה עבודה נוספת, ציור "טבע דומם" של כד פרחים ססגוני. לדבריה: "אני מציירת ומקווה שהצופים בציורי 'יהנו ויאהבו אותם'."

אבי מציג סדרת עבודות, שנוצרו באמצעות גרפיקה ממוחשבת, רישומים צבעונים "ממוחשבים" המודפסים על בד. בעזרת קסמי המחשב, משחקי בחירה של קו נקי, אבי יוצר יצירות בעלות פשטות צורנית גאומטרית וכתמי צבע ססגוניים.

יצירותיה האבסטרקטיות של סיגל נוצרות מדחף פנימי, ספונטני ומתפרץ. לדבריה: "אני מציירת כשיש לי מוזה". נקודת התחלתן של היצירות הוא בבחירת גוון הצבע וסימן ברגע רגיש בו היא חשה כי הציור התפשט דיו ויצר תחושת מרחב קסומה, או אז מבחינתה אין מקום להוספה, חזרה או היסוס. יצירותיה מכילות כתמי והתזות צבע, מריחות באמצעות הידיים, משיכות והטחות מכחול משוחררות המייצרות תחושת זרימה ותנועתיות במרחב הבד. ציור המשתיך לזרם "ציורי פעולה".

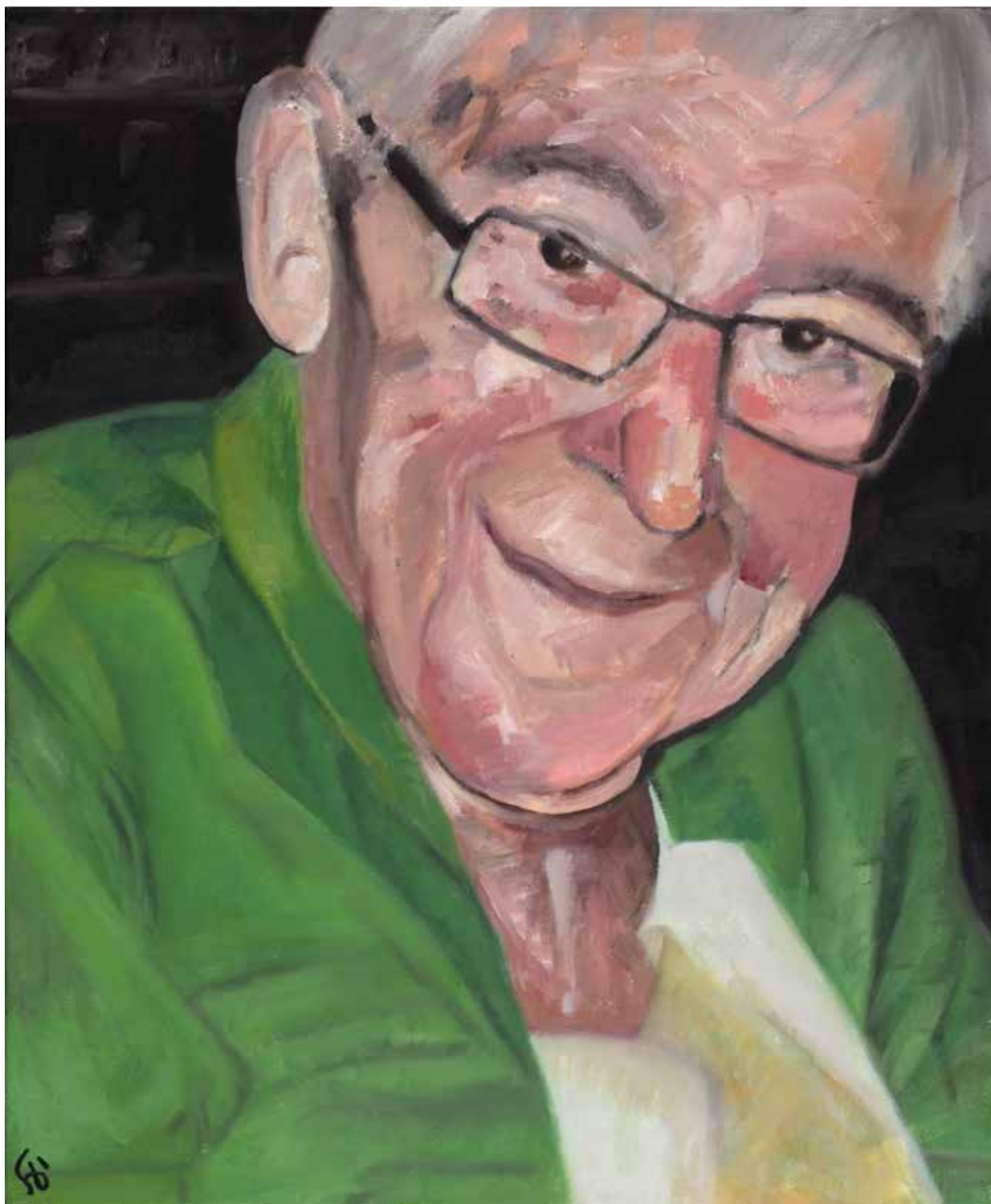

ענת מזגגת בין שתי טכניקות ציור שלכאורה הינן מנוגדות. מחד היא מציגה ציור ריאליסטי מוקפד "דיוקן עצמי, בסטודיו" בשמן על בד, ציור מדויק ורב מבע וכן רישום ריאליסטי של "פני דמות תנ"כית" הרשומה על גבי פלטת גבס בעלת טקסטורה של שקעים ובליטות המעניקה נופח תלת ממדי ליצירה הרישומית. ומאידך, היא מציגה גם "ציור אינטואיטיבי", כזה היוצא מכלל שליטה ותכנון. ציור סוער, חופשי ומחוספס, המהווה שחרור רגשי ללא מטרה מוצהרת ליצירת דימוי מסוים. עבודות אלו עשויות לאזכר את זרם ציירי ה"ארט ברוט" של אמנות האאוטסיידר, אליו השתייכו אמנים שונים: פול קליי, ג'וליאן שנאבל, ז'אן דובופה (1959) כותב: "ארט ברוט מצוי בקוטב ההפוך למחנה הידע, העבודות הן בבחינת קולו של האיש הפשוט ולא של התאורטיקן המומחה. פעולת היצירה נובעת מתוכן בצורתה הטהורה ביותר והיא מבטאת כושר המצאה בלתי מרוסן, אקסטזה של שיכרון, חירות מוחלטת".

ניר מציג עבודה קטנת ממדים, בשמן על בד. יצירה מופשטת של דמויות נשיות בבית קפה, העבודה נוצרה מהנחת כתמים זה בצד זה, בשימוש בפלטת צבעים עכורה. הציור "דורש" מהצופה להיות אקטיבי ולחבר את הכתמים לשם יצירת המשמעות היוזאאלית. לדבריו: "אני מושפע מהזרם הפוסט אימפרסיוניזם - קוביזם. יצירה של אדם אחד היא מקור השראה לאדם אחר".

יעל תלמידתה של הציירת ענת בן שאול. מציגה פורטרט של סבה ז"ל, בשמן על בד. הציור צויר בהשפעת הצייר הנודע לוסיאן פרויד, באופן הנחת הכתמים הורודים, חומים, אדמדמים, המרכיבים ויוצרים את הגוף, מראה הבשר והעור. לדבריה: "לפני כארבע שנים הצגתי פורטרט שלי במסגרת תערוכת "אמנות מבית", סבי הגיע לבקר בתערוכה, וכעת אני סוגרת מעגל, הפעם אני מציגה את הפורטרט שלו... אני מציירת כדי לא להיות רק בנקאית".

כשביקשתי מיפעת שתספר על עצמה. היא ענתה לי: "אני אשתו של שמוליק ואמא של שני ונוי ויועצת משכנתאות". ההגדרה שלה את עצמה הייתה כנה ופשוטה, כך גם הצילום הקסום שלה בו נראות שתי בנותיה מהלכות יד ביד על שביל בנחל הקיבוצים, נוף ארצי ישראלי ומשב רוח קל. קומפוזיציה נפלאה, ופשטות רומנטית וקסומה של רגע משפחתי נעים ביום בהיר אחד.

ליאורה לומדת שנה שניה פיסול. מציגה מספר פסלים עשויי חימר. ביניהם, שמלה ומעילים ה"מולבשים" ועוטפים דמות אדם שאינה נראית. כמו מולבשים על רוחות רפאים. כמו כן היא מציגה את "ג'ורג'ט" דמות נשית דשנה בעלת אגן רחב וישבן גדול, לדבריה "ביגוד ואופנה מאד מדברים אלי. אני שואבת את השראתי ממקורות שונים. נותנת שמות לנשים שאני מפסלת, ואוהבת להתחיל את הפיסול הנשי דווקא מהישבן..."

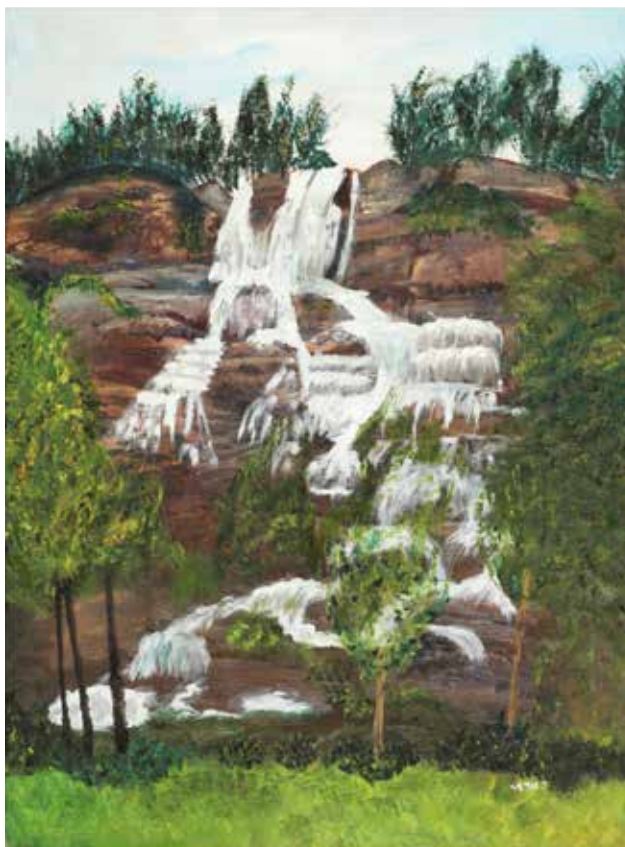
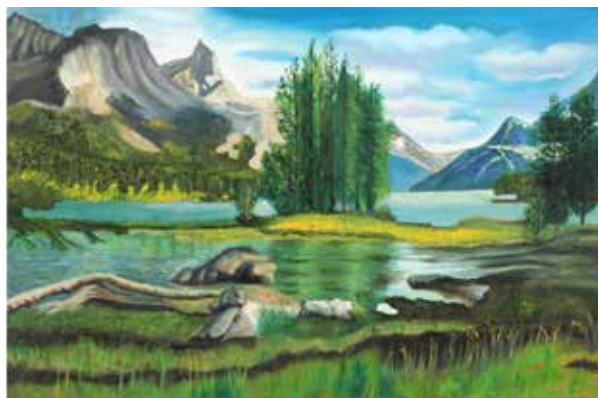

שדה ירוק של קווים מקבילים. שלולית בודדה בקוליס בוצי. רוח קדים מכופפת גבעולים ירוקים כשברקע עומדת לה איתנה, טחנת הרוח מתחת מטרייה של עבים אפורים וכבדים. פֶּרִי הַנָּה הַבָּאֵתִי כתב שמואל בס ומיכל מציגה את פרי השדות הירוקים סדורים למשעי בבאסטה בשוק בעכו.

מציג ציורי נוף וצמחיה, מרחבי העולם: הרי הרוקי, מחוזות נורבגיה ומקומות אחרים. ביניהם, ממראות הטבע של ארצנו, אירוסים אדומים במלוא הדרם על רקע שדה ירוק. ציוריו מעידים על יד אמן מיומנת, בעלת ניסיון, בטחון וידע בהנחת צבע, ובטכניקה הציורית שרכש לעצמו - ציור הנוטה לריאליסטי, שמן על בד, תוך התייחסות להשפעות שינוי האור. כך הוא מציג עצים בזמן שקיעה, וכן ציורים העוסקים במראות מפלי מים ונופים הררים המדגישים את רעננות ועוצמת הטבע.

יוליו נהנה מהחיים הטובים. איש חביב. חיוך תמיד על פניו ומצלמה קטנה בכיס מעילו. השנה יוליו מציג את צילומיו בשורת קולאזים מורכבים: ההכנות למונדיאל בברזיל, זוג חתולים ובתים מעוצבים: מעץ, מחימר ומבטון, ממש כמו בשירו של נתן אלתרמן: נלבישך שלמת בטון ונמלט ונפרש לך מרובדי גנים

חיים מציג סדרת עבודות ויטראז' צבעוניות, בהן מוצגים בעלי חיים: צפרדע, זוג תוכים וטווסים. עבודות הויטראז' בוצעו בשיטת טיפני (TIFANY) - זכוכית צבעונית עטופה בסרט נחושת ומולחמת באמצעות בדיל. העבודות ממוסגרות במסגרת עופרת. השראה לעבודותיו מגיעה ממקורות שונים ביניהם האמן הסוראליסטי סלבדור דאלי, שאת עבודת הטווסים יצר בהשראת יצירתו המפורסמת.

"דרך העיניים".

אומרים שהעיניים הן חלון לנשמה, זה הדבר הכי מדהים, היפה והמסתורי אצל בני אדם. תביתו בתמונה ותגלו שדרך העיניים אפשר לראות שמחה, כעס, עצב ופליאה. העיניים משקפות את הרגש והמבט נוגע בלב. אורית מצלמת מגיל צעיר כתחביב והצלמת שהשפיעה עליה במיוחד, היא אנני ליבוביץ - צלמת פורטרטים אמריקאית, אשר סגנונה האמנותי מאופיין בשיתוף פעולה קרוב בין הצלם ובין המצולם.

התשוקה לאוכל. ליאורה מצלמת פריימים מעוררי תיאבון. אלה לא צילומים מתועשים שצולמו בסטודיו, אלא שהיא פ(ש)וטו כמשמעו, פתחה את המקרר והציעה עם מצלמתה פנימה. אחד מהפריימים העסיסיים ביותר בתערוכה. ליאורה גם מטיילת עם מצלמתה ברחוב התל-אביבי ביום שמש ונהנית להקפיא רגעים בתנועה, דווקא פריים אחד שונה בתכלית מתאר את ה(מד)רחוב, הוא זה בו משתקפות מחשבות (שחורות) אור(בניות) במדרכה.

דן איש רב פעלים ברוך כישרון. צילומיו נוגעים בכל תחומי החיים. קולנוע, תיאטרון, פורטרטים ונוף. דן מעביר מסרים שלמים בתוך פריים בודד. לעיתים המסר בוטה וחד לעיתים הוא מוסתר, מבודד. הוא מסמן מטרות, יעדים ועושה שימוש מעניין במחשב לעיבוד הצבעים.

ענת קרמיקאית, למדה במדרשה לאמנות. בתערוכות הקודמות הציגה כלים שימושיים ופיסול. הפעם היא מפתיעה בתכשיטים קרמיים מאוירים ומשובצים עם חומרים שונים, ביניהם: שרשראות, כפתורים, עגילים, סיכות וחרוזים. התכשיטים הייחודיים האלו חלקם מאזכרים דימויים מהטבע - אבנים, צדפים וצבעים של סלעים במדבר, בעלי חיים, חרקים ומאובנים. לדבריה: "אמני קרמיקה משפיעים עליי - העבודות של הכדרים היפניים, עבודות של אמנים ישראלים כמו משה שק ואמנים נוספים. כמובן שבנוסף, כל דבר שמסביב משפיע עליי - מרקמים של חפצים, טיולים בטבע - באזורים ירוקים וגם באזורים מדבריים, טיפות גשם, עלים יבשים. ביצירות שלי וגם בעבודה בבנק, חשוב לי להקפיד על הפרטים הקטנים".

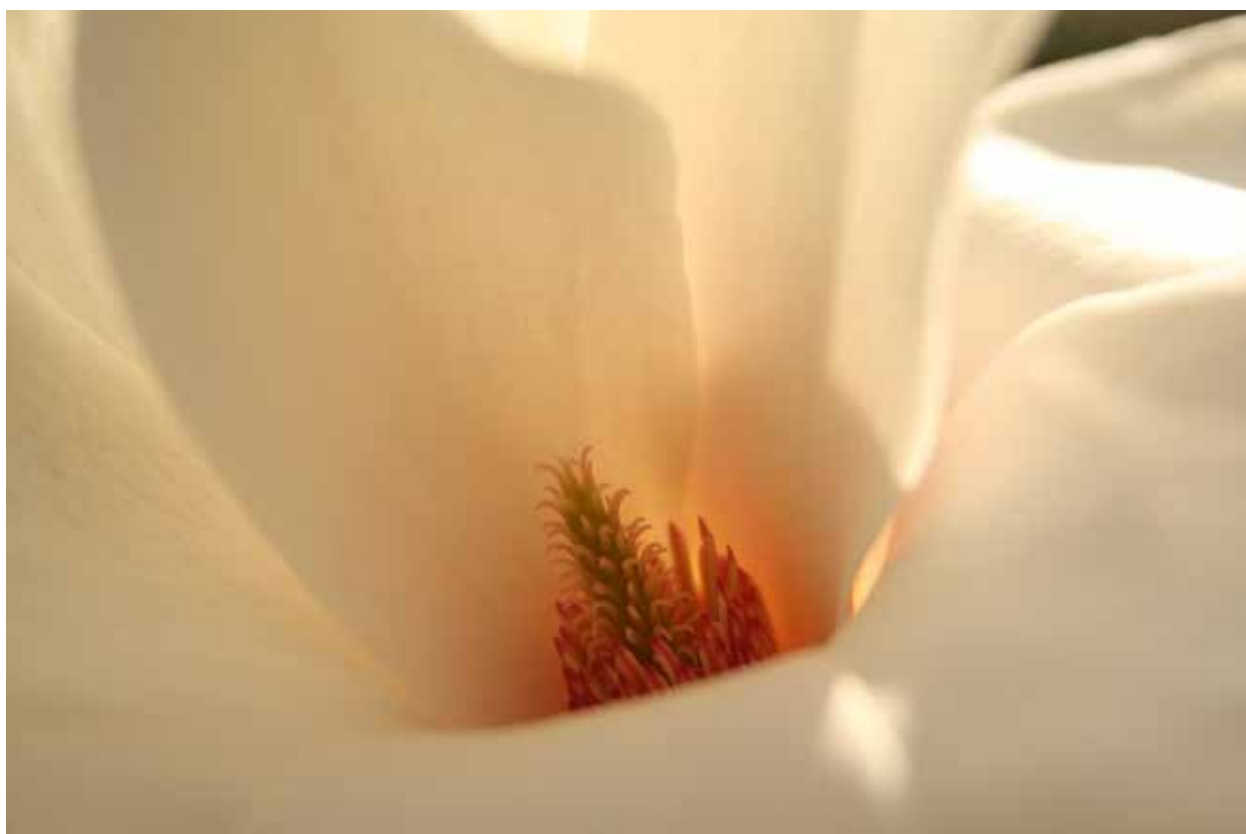

מאחרוני בעלי המלאכה של הדרום התל-אביבי אל שוק פשפשים המקומי בגיאורגיה. הוא נתקל בביקורו שם בעיקר בזקני השבט ובשלל טיפוסים שונים ומשונים. יעקב חוזר בזמן לאלף הקודם, על אף שצילומיו צולמו זה מכבר. עם כלי עבודה וטלפון חוגה, שראו וודאי ימים יותר או שמא עוד צפוי להם עתיד מזהיר בהמשך? במקום בו הזמן למעשה עומד מלכת, וגם מי שכבר נוסע? עושה זאת בכלי-רכב מלפני כמה עשורים. יוצא דופן הוא צילום הנזירות השחורות והכלב המשתלב היטב בצילום.

איליה יוצא לצוד את האור אחרי רדת החושך. הוא ממשיך את מסורת צילומי החשיפה הארוכה והפעם הוא מביא את האור היישר מעיר הקודש, ירושלים ומהתפוח הגדול: במבט לילי אל הרקיע של מנהטן, ניו-יורק.

ציפורה מציגה עבודות קטנות ממדים, בטכניקה מעורבת, אקריליק בשילוב פנדה על בד. ביניהן עבודה שנוצרה בהשפעת הצונאמי, "אחרי שוך הסערה". מדובר בציור אקספרסיבי, בו מוצגת סירה מיותמת, השטה לבדה ומעליה שמים קודרים, מערבולת של ים ויבשה בכתמי צבע חום וכחול, שנוצרו במשיכות צבע עזות ומהירות, הנחת אמוציות על הבד. ולהלן חלק משיר שנכתב על ידה אודות הנושא:

"הסערה..
חיפשנו גלגל הצלה מול קצף המים,
הושטנו ידינו, ביקשנו כוחות עליונים
נופצנו מתוך אבודים
לחופיך שבורים,
עד שכך הסערה
ונוותר לבדך - שוב שקט".

ציפורה גולדברג

אמנית מופשטת, לרוב ציוריה משוחררים מכל נושא או תוכן סיפורי-ריאליסטי ויש ביכולתם לסחוף את דמיונו של המתבונן לכל עבר. כך גם העבודה "פנטזיה", מחול וריקוד סוער של צבעים, אדום, ירוק וכחול על הבד, עבודה המאזכרת אסוציאטיבית את העבודה של קנדינסקי. ההרכבים הצורניים והצבעוניים מקבלים מרחב מחיה אוטונומי, שאינו כבול בהעתקת המציאות, בחוקי הפרספקטיבה וכו'. כמו כן, היא מציגה שתי עבודות נוספות להם היא מעניקה שמות רבי משמעות "עמוד ענן" ו"עופרת יצוקה". עבודות הרוחשות אנרגיה, באפור, שחור, כתום וזהב, מערבולת של כתמי צבע ומשיחות מכחול. אנה משלבת בציור צבעי אקריליק ושמן יחדיו בהשראת טכניקת העבודה של הצייר הנודע משה רוזנטלס, לדבריה: "אני מדגישה באמצעות צבע השמן מקומות חשובים על הבד".

שלמה מציג מספר עבודות בטכניקה של שמן על בד בעלות עושר טקסטואלי רב. מריחות שמן באמצעות שפכטל ללא שימוש במכחול. בין הציורים נראה תרנגול צבעוני מתהלך בשדה. התרנגול צויר בעבודת מריחות מהירה. לצדו מוצגת בתערוכה בעלת כנף אחרת - חסידה פיסולית, העשויה מטכניקה מעורבת - עיסת נייר וצינורות נחושת. לדבריו: "במשך כארבעים שנה ניהלתי סניפים בבנק ומסיבות אישיות החלטתי לצאת לפרישה מוקדמת ולהגשים חלום ילדות - לצייר. זו תרפיה עבורי, וקסם של עבודה מוגמרת מעניק סיפוק רב".

עמוס משוטט על פני הגלובוס ואוסף חוויות: אוזבקיסטן, יוון, סקוטלנד ואירלנד. הוא דוגם בצילומיו את מה שמצא חן בעיניו. זר ורדים ופלפלים, פנים יפות בנוף רחוק, חילופי משמר ונמל שוקק חיים ופעילות. בתערוכה הוא מציג פינה יפה בסקוטלנד הטובלת בירוק וצומת אירי 'עמוס' שלטים, על פרשת דרכים.

בימים אלו ממש, בהם כל העולם נדהם מפרישתו המפתיעה של האפיפיור, מקבל הצילום מתוך כנסיית Melk Abbey המפורסמת באוסטריה, "מדרגות לשמיים" הספיר(וטי)אליות, אפקט סימבולי משהו ורב משמעות.

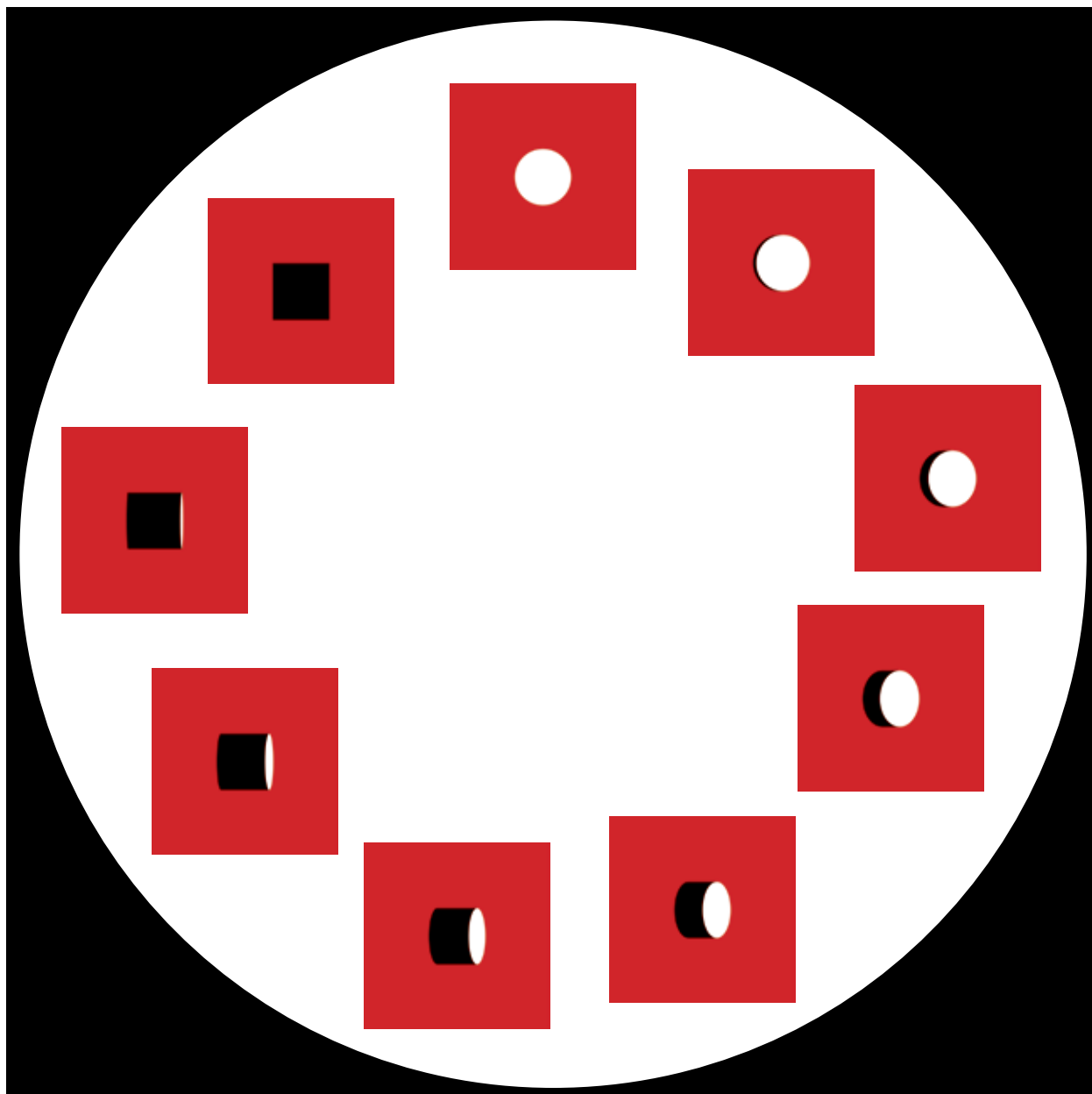

"המדינה מת"יבשת" זעקו בראש חוצות שלטים בכיכבה של רננה רז ומבט בצילום רגב האדמה המבוקע, הצמא למים, למרות גשמי הברכה שירדו בערבה, מזכיר לנו שהמשבר עוד כאן.

מציירת מזה ארבע שנים. מציגה בתערוכה שני ציורי שמן על בד. הציורים מתוך התבוננות בתצלומים. בציור אחד מופיעים אם ובנה הפעוט היושב בחיקה, בעזות של משחקי סגול וצהוב. ובציור אחר, פורטרט של אמה מלא הבעה ורוך, ציור זה צויר מתוך תצלום אחרון שצולם חודשיים לפני פטירתה של האם. לדבריה: "חשוב לי לצייר מתוך הלב ומה שעניי ראות".

אמנית רב תחומית. בהתבוננות ביצירותיה, הצופה הופך להיות אקטיבי. טלי מציגה עבודה קונספטואלית, מינימליסטית, בעלת ערך אסתטי, כזו המבטאת את הרעיון עצמו. האמנות שלה מבטאת מחשבה פילוסופית שהגיעה אליה. היא מציגה בפנינו עבודת וידאו ארט, ושתי סדרות של הדפסים דיגיטליים המציגות מהלך של רצף תמונות, בו מוצגים שני קצוות, בקצה אחד ריבוע שחור ובקצה שני עיגול לבן ותהליך הדרגתי של רצף בין המפגש של שני הקצוות עד האיחוד ההטמעה בין שניהם, בין הריבוע והעיגול.

שתי המדיות: הוידאו וההדפסים, מבטאות את אותו הרעיון, כפי שנקראת היצירה - "נקודת מבט". לדבריה: "היצירה מבטאת את הרעיון שגם אם אני צודק, האחר לא חייב להיות טועה. זו אחת מהתובנות הגדולות שלי בחיים. כמה פעמים היה נדמה לנו שאנו חולקים אחד על השני ונגררנו לוויכוח, ניסינו להצדיק את עמדתנו, לשכנע... כשבצעם דברנו על אותו דבר מנקודות מבט שונות. היום במודעות הזו שלי, כל מחלוקת היא הזדמנות להבין, מה הוא רואה משם ואיך זה תורם ליצירת התמונה הכללית הרחבה ביותר והמלאה ביותר".

אירלנד מבעד לעיניו של דניאל עם צילום של רגע ייחודי שנתפס בעדשת מצלמתו בטריניטי קולג' שבדבלין, בעת העברת הלפיד האולימפי ללונדון בשנה שעברה, וצילום אירי טיפוס של חול זך על חוף בתולי, עם מצוקי ענק הנשפכים אל הים הפתוח ובקתה אירית צמודת קרקע החולשת על מרעה ירוק.

יש מקומות שאנחנו נישאים אליהם על כנפי הדמיון ויש מקומות שרק נחלום להיות שם. יש כאלו כמובן שלפעמים מתמזל מזלם והם מגשימים לעצמם את החלומות. כיבוש של פסגות הרים מושלגים, רכיבה על גשרים תלולים מעל נהרות ואפילו צילום עצמי בתוך מראות.

עמיחי מגלף בעץ, גורע מהחומר באמצעות מפסלות ומגלפים. מציג בתערוכה זו את דמותה הפיסולית של דניאד, דמות טראגית מתוך המיתולוגיה היוונית. דמותה כמו נולדת מתוך עץ אקליפטוס בגוון אדמדם. עמיחי יצר את הפסל בהשראת פסלו המפורסם של הפסל אוגוסט רודן, לדבריו: "התחברתי אל עוצמת הרגש שהפסל מביע, רחמים ותחינה."

רגעים מקסימים באחד מהפסטיבלים הצבעוניים בעולם. פסטיבל המסכות של ונציה. מורן מציגה השנה קולאז' צבעוני של דמויות ורגעים אקראיים של (מסכות) פנים קפואות וליצנים צוהלים.

דניאל מתחבר אל הטבע, אל הפרחים, הקוצים,
אל היופי שבפריחה.

"אם זר קוצים כואב
זה מה שאת אוהבת
אלך אל המדבר
ושם אלמד לכאוב"

כמו בלדה
מילים: נתן יונתן

למראה הצילום של השעונים ההיסטוריים, אי אפשר שלא להיזכר בכל אותם סרטים בהם האדון המכובד, "שעון" על מטרייתו על הרציף בתחנת רכבת הומת אדם, שולף מכיס המקטורן את שעון הזהב היוקרתי שבימים ההם היה הסמל לסטטוס, מביט בו ארוכות ואז לפסים וחוזר חלילה, או אז היה מביע את מורת רוחו המופגנת מאי הגעתה של הרכבת בזמן. מי שאינו נראה מוטרד במיוחד מהזמן החולף לו, הם שורת הילדים הצועדים וצוהלים בשעת בין הערביים אל מול הים, שם מצאה מרים מדוזה שקופה מלאת חן, ומי בכלל חשב שייצור כה בלתי אהוד יכול להיות כל כך פוטוגני.

אילן, משתתף ותיק בתערוכה מציג השנה שני רגעים קסומים על גדות הירקון, באחד, שעת דמדומים בוהקת על רקע העיר תל-אביב ובשני שתי ילדות המשתלבות במלבושיהן בגשר החוצה את הנהר.

מציג דיוקנאות משפחתיים בשמן על בד. ביניהם שני דיוקנאות קלאסיים של הוריו. שני ציורים נוספים צוירו מתוך התבוננות בתצלומים שצולמו בשנות ה-20 וה-30 של המאה שעברה בשחור לבן. באחד הציורים מוצג אביו כנער שובב המשתעשע על עמוד בעיירה לוקוב בפולין ובציור השני מוצגת משפחתו המורחבת של אביו. תצלום זה של משפחתו הגיע לידי דרך סיפור מקרי ומרגש. מנחם הצליח לאתר וליצור קשר עם משפחתו של אביו באמצעות הצלבת פרטים דרך "יד ושם".

שיר החסידה.

עֵפָה חֲסִידָה לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל
כְּנָפִים מְנִיפָה מְעַל הַגִּילּוּס
אֶל אֶרֶץ רְחוֹקָה
מַעְבֵּר לְהָרִים שָׁם בֵּית יִשְׂרָאֵל
יוֹשְׁבִים וּמְצַפִּים
מִלִּים: חיים אידיסיס

בקרב יהדות אתיופיה נשמר לחסידה מקום של כבוד כשליחה הדורשת בשלום ירושלים וא"י בעוד שבתרבות העממית מקושרת החסידה דווקא להבאת תינוקות ויש אף הרואים בה (ולא בסנונית) את מבשרת בואו של האביב.

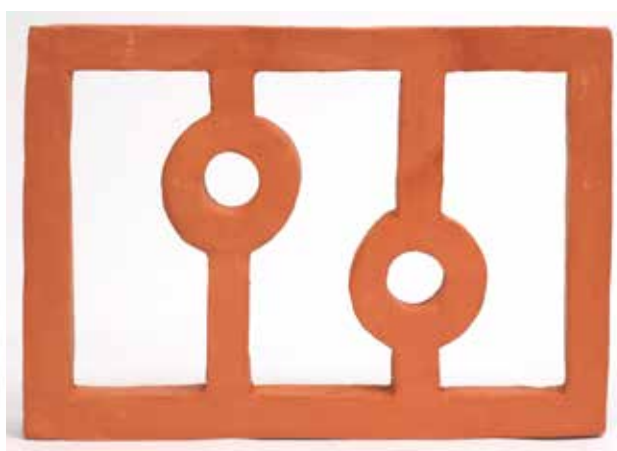
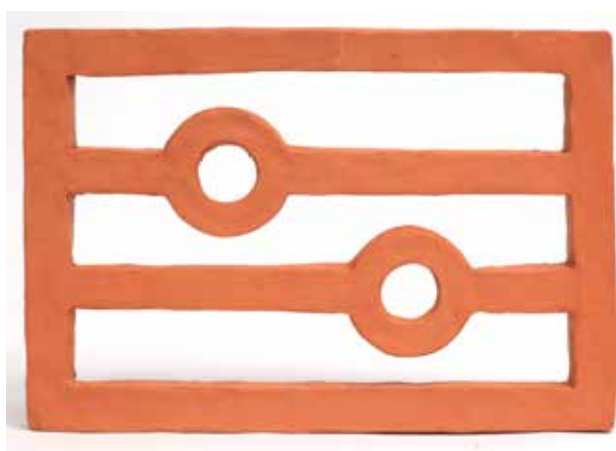
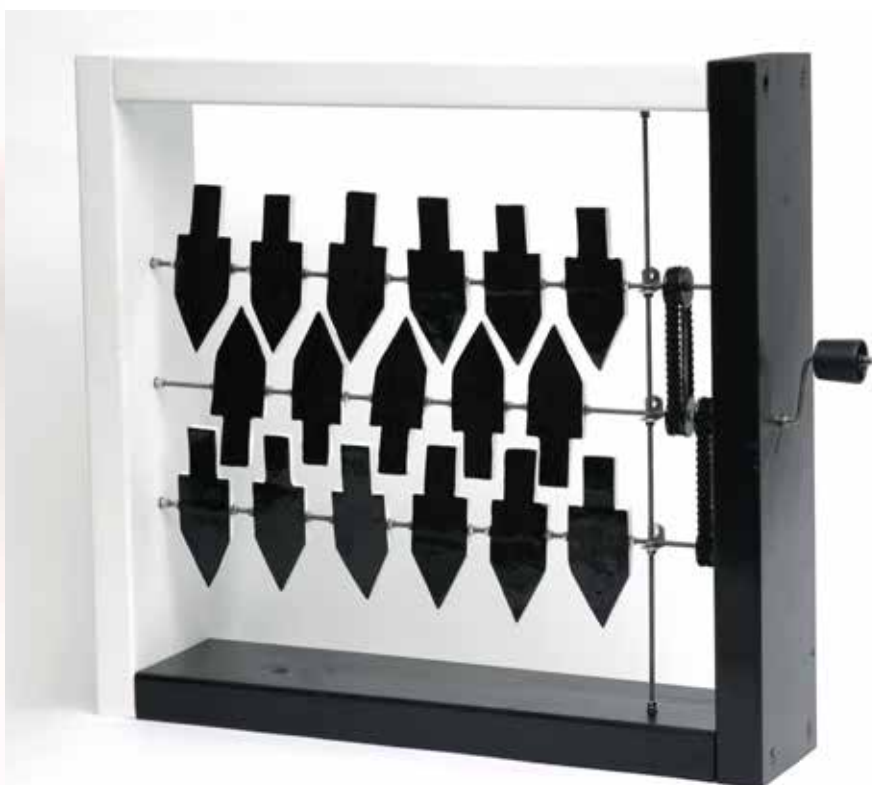
ערן מביע באמצעות צילומיו את הלך רוחו. הוא לא מתבייש לטפל בעדינות בצילומיו, לחתוך אותם בקפידה ראויה לציון, להדגיש את הנושא המצולם ובד בבד לטשטש את הטפל. הוא נודד למרחבים הפתוחים ולוכד בעדשתו את הצבעים ללא מילים. שמיים אפורים מאיימים על להקת ציפורים בשחור ולבן. זוג שחפים לבנים חולפים ביעף על פני שמיים תכולים. שקיעה כתומה, נוגה, לעת ערביים, באגם החולה. עצים דמויי אדם על צלע הכרמל אליו הוא שב, אחרי שבשנה שעברה, הציג את צילומיו משם אחרי השריפה.

יוכבד מציירת באקריליק על בד, בהשראת אמנים נודעים. בציור אחד, נראה ה"אגרסל עם חמניות" ציור המבקש לחקות את ציור הנודע של וינסנט ואן גוך. ובציור נוסף, גם כן בהשראת יצירה מפורסמת של הצייר האימפרסיוניסטי קלוד מונה, אישה מטיילת בשדה, יופיו של הטבע. בנוסף מוצג ציור נוסף אשר צויר מתוך התרשמותה מנוף בתיים בסנטוריני. לדבריה: "אני מפסלת ארבע שנים, לציור לא התחברתי, המורה שכנעה, ומכאן למדתי שלא צריך לפחד, יש להעז".

דוד הינו פסל רב תחומי המפסל בעץ, ברזל, חימר וחומרים נוספים. בתערוכה הוא מציג מספר אובייקטים פיסולים עשויים חימר, כאשר המשותף להן הוא ההיבט הצורני, שפת צורות גיאומטריות - מעגלים, מרובעים, משולשים. וכן דגש על תנועתיות. בין העבודות מובייל העשוי שלושה חלקים (תבליט מרחף), וכן עבודה פיסולית מקורית ומעניינת המורכבת משלושה חלקים, צבועה בשחור/לבן, נעה על צירי מתכת.

כילדה שגדלה במשפחה שתחום הצילום היה מקור פרנסתה ומקצועה עוד בימיו של הסבא ז"ל שהייתה לו חנות צילום בשכ' עגמי' ביפו, דרך אביה שהמשיך את דרכו, ואורנה עוד כילדה קטנה זוכרת את עצמה עם מצלמה לצידו. היא אוהבת לראות את העולם מבעד לעינית העדשה, לתעד, לרגש ולהנציח סיטואציות לא שגרתיות כשהיא נמצאת במקום ובזמן הנכון... וכמובן איך אפשר מבלי להזכיר את צילומי הפרחים היפים אותם היא אוהבת מאוד.

נאווה חלפון שיריאן היא יצירה צבעונית וססגונית בפני עצמה. היא מספרת לי בנשימה אחת שהיא טורפת את החיים, בזבזנית כפייתית, מנסה כל מסעדה שנפתחת, אמא לשלושה גדולים ולנכדה. אוהבת טיולים, ספא, ספרים, תיאטרון ומוסיקה, ומכל הנאות החיים היא מקבלת את השראתה ליצירותיה הייחודיות. וכך היא מציגה בפנינו מספר פסלים, ביניהם "מקבלי הפנים", עבודה פיסולית העשויה מטכניקה של חימר צבוע, עבודה מלאת הומור, בה נראים קשיש וקשישה כשידיהם שלובות לאחור, כפופים ומחייכים, גרוטסקיים, מקבלים את פני הבאים. לדבריה: "בכל דמות שאני יוצרת יש משהו הדומה לי, אני מנצלת את החיים עד תום, על מצבתי ייכתב "איגוד סוחריו ישראל אבל על מותה של יקירת בעלי החנויות".

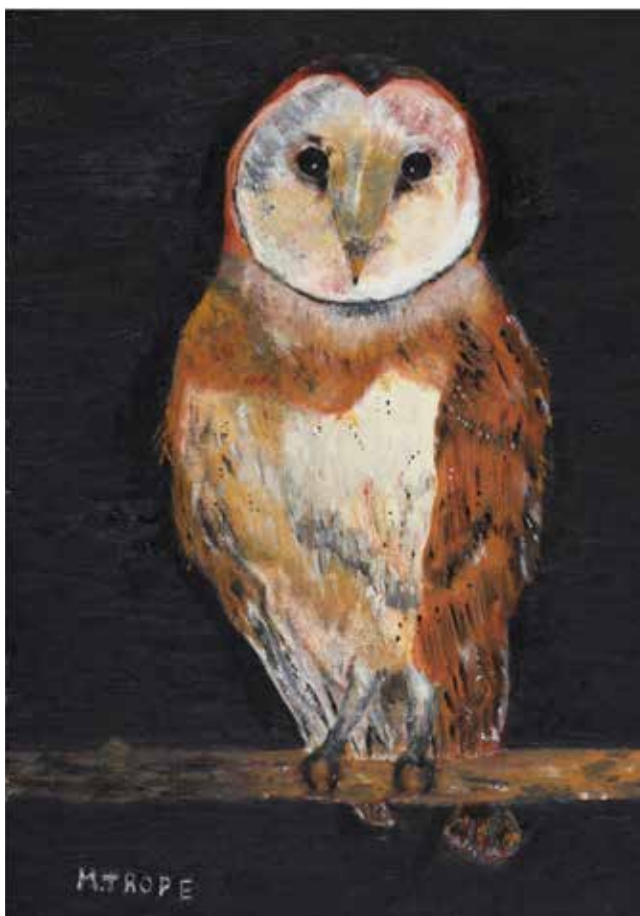

משה, צייר וצפר חובב, מקבל את השראתו מהטבע ומטויליו בפארק. בין ציוריו המוצגים בתערוכה מוצגת התנשמת בחשכת הליל, ותוכי צבעוני על צמרות העצים, משה משלים את אהבתו לטבע ולציפורים גם בכתיבה:

ציפור קטנה
בתוך כל היופי הזה,
שפעת הירוק והתכלת,
מתערבלת לה ציפור קטנה.
שלושים גרמים של תום,
בין אילנות עצומים וסבכי צמרת.
כשאתני טבע מזדעפים,
וקילוחי מטר ניגרים ממעל,
היא מרטיטה זעירות כנפיה.
במקור נחוש אווזת פירורי חיים.

כל הזכויות שמורות למשה טרופה ©

שוש ציירת קולוריסטית, מציגה בשמן על בד נוף דמיוני, את נוף ים המלח/ים המוות, היא הופכת למקום שוקק חיים באמצעות משחקי צבע עליזים ושתילת סירות דייגים על רקע הרי מואב. שוש ניצולת שואה, מציגה כמו כן את נופי ילדותה, יערות פולין, שם הסתתרה עם בני משפחתה תקופה ארוכה.

מציג שני פסלי עץ. פסל עשוי עץ בדמות חסידה, שנוצר לדבריו בעבודת נמלים קשה. ואובייקט נוסף - חתיכת עץ זית גולמית, המשוחה בשמן זית, המבליט את הטקסטורה הטבעית והעשירה של העץ. פסל המביע את השורשיות שלנו לארץ. דודו של צחי היה הפסל הידוע טוביה יוסטר ז"ל, ממקימי כפר האמנים עין הוד. צחי מפסל גם בהשראתו. ומצטט מאמנותו: "עלינו להשתדל לא להכריח את החומר לדבר בשפה שלנו אלא לגרום לצופים בו להבין את שפתו, הפשטות באמנות היא התגלמות המורכבות".

יפה אוהבת לקחת חומר גלם ולממש את היצירות שלה כיד הדמיון השורה עליה. כך היא עשתה בעבר וכך היא גם עושה השנה. היא מצליחה לגעת עם מצלמתה (העיניים של הנשמה) ברגעים נוגים של אור אחרון, היא מצלמת מבעד לחלון תוך כדי תנועה, צילום חלומי במקצת שנראה כציור עדין על בד קטיפתי.

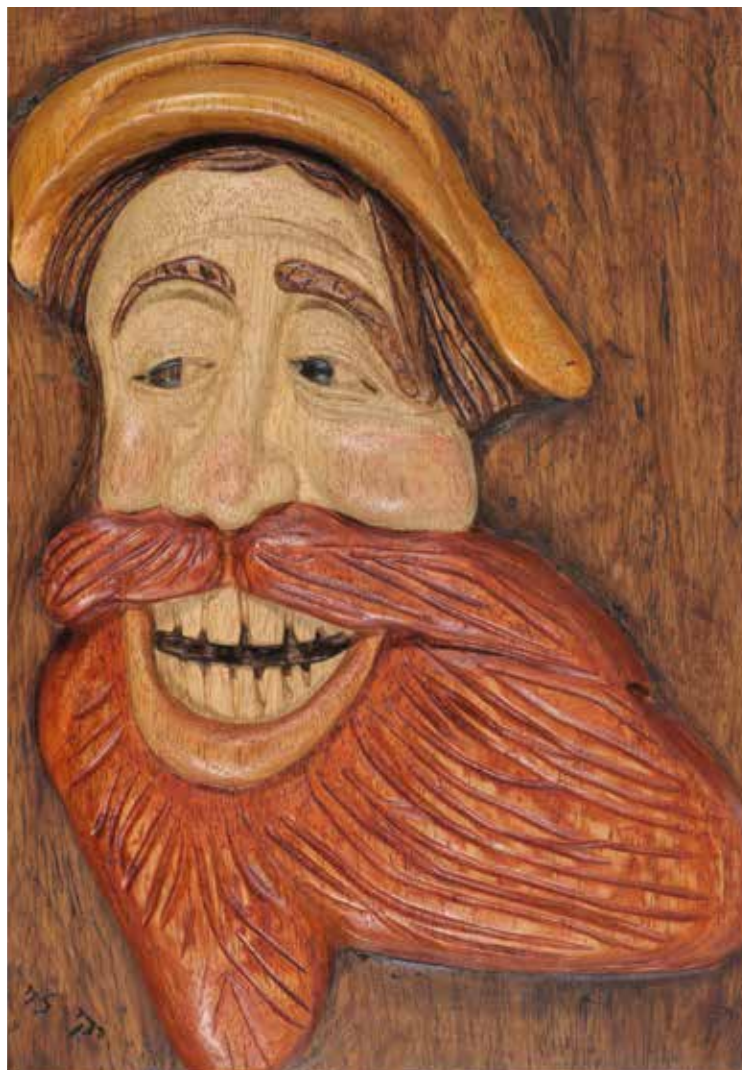

מעיד על עצמו כבחור סקרן שאוהב להתנסות בחומרים שונים, בעבר הציג צילום. כעת מציג ציור. לדבריו: "מה שהחל כתחביב לנפש התגלה גם כמועיל לקריירה, שכן החשיבה התפישית מהאונה הימנית והמעבר המתמיד בין הפרטים לתמונה הכוללת חשובים לעולם העסקים ולאמנות גם יחד". ציוריו עוסקים בעירום נשי. בטכניקה של אקריליק על קרטון, מוצגת צדדית ארוטית של אישה עירומה באמצעות משחקי נגטיב ופוזיטיב - שחור/לבן. ובעבודה אחרת מוצגת אישה עירומה ישובה בים, ציור בסגנון ריאליסטי, בשמן על בד.

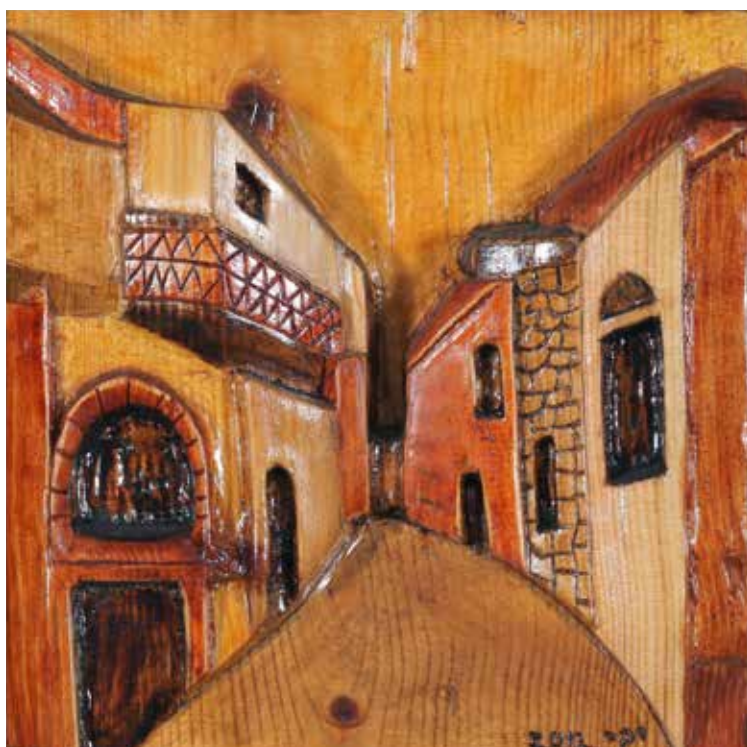

היכולת לתפוס את הרגע, את הזווית, נקודת מבט ייחודית. יש לשמעון גם השנה את הפריימים שעושים טוב על הנשמה. רגע מיוחד בירושלים בפאב. התרחשות מפתיעה ברחוב בניו-יורק. צילום רב-מימדי מהעיר של גאודי, וצילום מקומי של פריים כמעט חסר צבע של גרם המדרגות במוזיאון תל-אביב, ודמות של אישה אחת הלבושה בכתום הנותנת לפריים את הפרספקטיבה של המרחק, הגודל ואת קווי המתאר לתיאור המקום.

יקי מגלף בעץ באמצעות סכינים ומפסלות. בעבודה ממושכת הדורשת ריכוז ודיוק הוא מפיק מחדש חיים בחתיכת עץ שנגדעה. בתערוכה מוצגים שני תבליטי עץ נפלאים, שבאסוציאציה הפרטית שלי זורקים אותי לעיירה היהודית הישנה. האחד תבליט נוף העיירה ותבליט נוסף של "יהודי" מזוקן מחויך ורב הבעה. יקי אומר כי "זמן גילוף בעץ אלו השעות בהן המצברים נטענים מחדש, ויש בי תחושה כי אני תורם דבר מה בעל ערך לעצמי ולעולם".

נינט מציגה שלושה ציורים בהשראת הצייר היהודי הצרפתי טופולי לואיז. בכל ציור יש הבלטה של אלמנט מסוים, המתבצעת באמצעות טכניקת שיקוף, המייצרת אשליה תלת ממדית לאותו אלמנט נבחר. כך למשל, בציור "המתפלל", טליתו של המתפלל נראית מכל צדדיה. ובציור אחר, ברק אור המדורה משתקף ומאיר את פני הבדואים המתחממים לאורה. כמו כן, הדמויות בציוריה חסרות פנים. בנוסף לציורים מוצג פסל בדמותו של שיח, העשוי בטכניקה מעורבת.

בוא אלינו, אלינו, אלינו לים
אל הים המלהיב הפרוע
אל השמש הזאת
לרוחות העזות
כי הים לכולנו פתוח.

השיר "בוא לים" של להקת חיל הים (מילים: דן אלמגור) תפור על ניסים לוי כמו עדשה למצלמה. הוא שב וחוזר אל הים ומציג לנו את הים שלו: בכחול וזהוב, גבה גלי או רגוע אך מסתורי, גולש וגועש, בין הטיפות, נוגע ונוגה באור המוכסף, הנכסף, שנחשף בידי מצלמתו.

העבודות של אורלי מוליכות אותי אל המשפט: "השלם הוא יותר מסכום חלקיו". אורלי מחלקת את הבד לחלקים ריבועים המשתלבים זה בזה כדיאלוג אחד. אלמנטים מהטבע, דוגמת: קונכייה וצבעוניים, לצד אלמנטים אורבניים, בתים רבי קומות. מופשט רב צבע של חלקים המתיישבים יחדיו על הבד לכדי אמירה ציורית אחת.

יש צלמים בעלי נקודת מבט ייחודית להם. סוג של טביעת (עין) אצבע, שברגע שנצפה בצילום שלהם, מייד נוכל לזהות שהם העומדים מאחוריו. לעאידה שזאת השתתפות ראשונה, היה את הטאצ' הזה בצבע אדום. השראה של הבנק? לכל הצילומים הייתה נגיעה אדומה. צילומי לילה בהונגריה, עלי שלכת פזורים ברישול על השביל בפארק רחב ידיים, פלמינגו המיישיר מבטו למצלמה וטיפת מים מטפטפת מפיו, ואורות חג המולד המנצנצים מ...מנורות אדומות כמובן.

אבי משתתף השנה לראשונה בתערוכה והוא מציג בה רגעים קטנים של תיעוד משפחתי. צילום מיוחד של "4 דורות" שצילם במושב נבטים. בצילום מופיעה הבת שלו רוני שהיא בעצם הנכדה הראשונה מהצד של אשתו, אשתו-שמרית, אמא וסבתא שלה כך שבתמונה מוצגים יחדיו 4 דורות. צילום מרגש עד דמעות (וגשם) של המסע לפולין שנערך במסגרת בנק הפועלים ואת הצילום "רחוק".

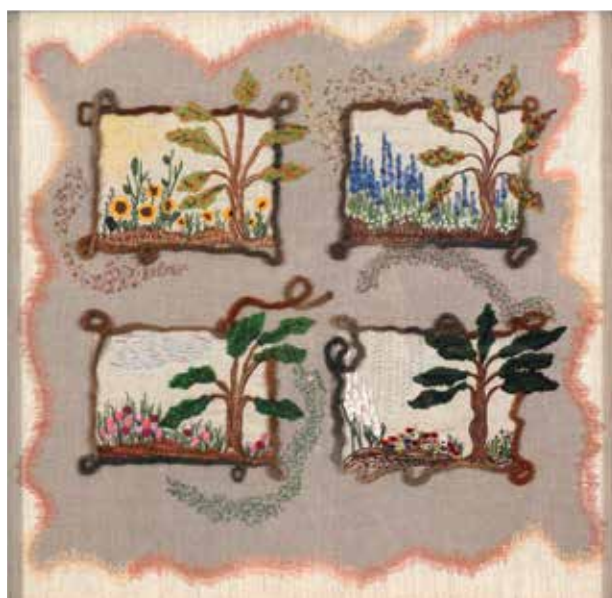

יקרת מציגה פסלי קרמיקה, אמנות שימושית: מגש, פמוטים ורימונים. לדבריה: "הדגש ביצירות האלו מושם על הצבעוניות הרבה, אלו אינם רק כלים לשימוש, אלא גם לנו". בנוסף, היא מציגה בתערוכה צילומים מנסיעתה האחרונה לוייטנאם, צילומים אותנטיים של התרבות המקומית ואנשים ישנים ברחוב.

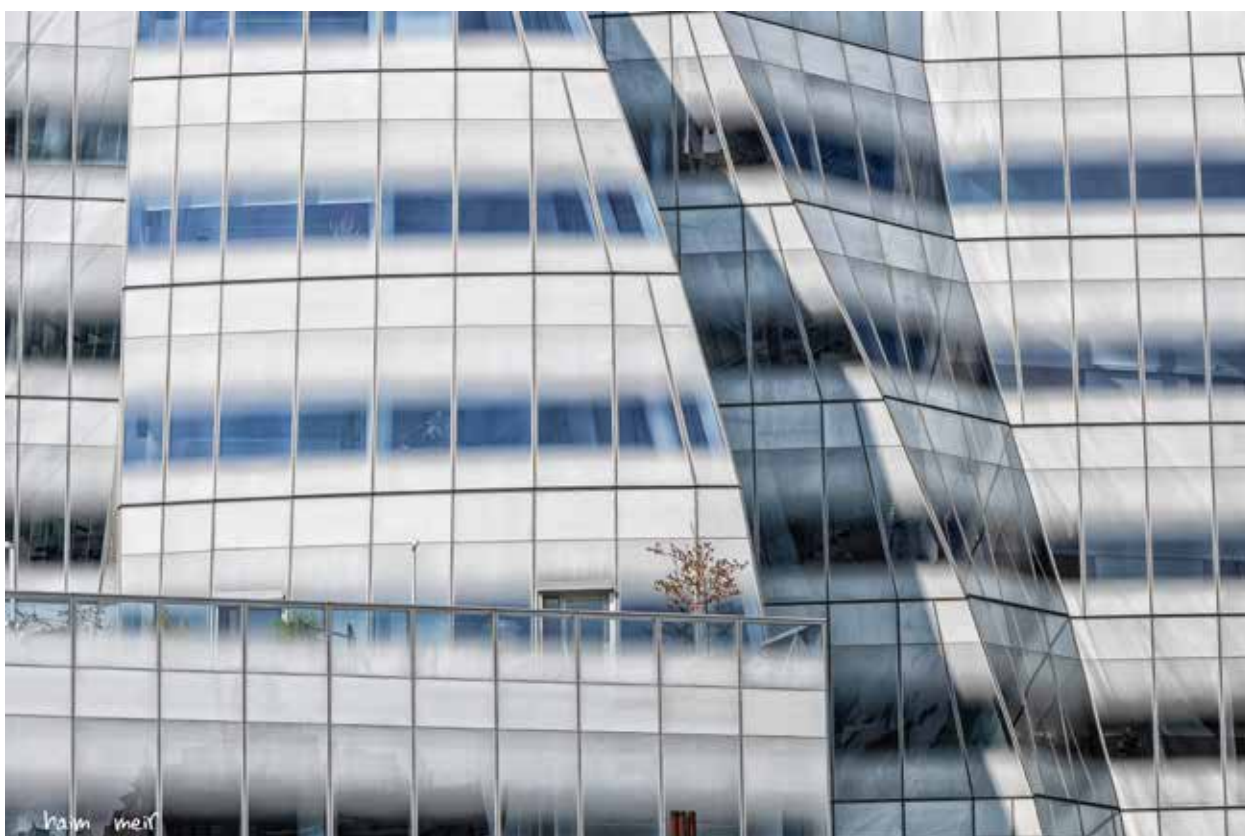
אירית מציגה מספר עבודות של אמנות הרקמה, עבודות חוטים בשילוב חרוזים ופייטים, בדים וטלאים, מעשה רקמה. ביניהן "מנדלה" רקומה המסמלת את המעגל הפנימי של כל אחד ואחת מאתנו, מחזוריות, מעגל הירח והשמש ומחזור החיים. המלאכה העיסורית-אמנות הרקמה, מתאפיינת בתנועות חוזרת ונשנות, מונוטוניות, הדורשות סבלנות, המושפעות מכתב ידו של האמן.

תפוס תירגע... זה המוטו של עופר והוא ממחיש אותו היטב בצילום היד והבלון. למי שזוכר, בהקשר ליד, אז בעל כורחנו, כולנו מכירים את צמד המילים "הקש בדלת" ומשמעותו בקמפיין של המלחמה בסרטן. עופר לעומת זאת לוקח את צמד המילים הללו ודווקא מפיח בהם רוח... צילומית ומבט מרענן. הוא יוצר מגוון של קולאז'ים צבעוניים ומקסימים של מקשי דלת ייחודיים, אותם הוא מכנה: Handle with Care.

אפשר ללמוד צילום במסגרת מקצועית ואפשר ללמוד צילום מהתבוננות. צילומיו של חיים לא מותירים את הצופה אדיש ועל זה אין עוררין. נקודת מבטו המדויקת, חדה כתער. ידו יציבה והוא ער לנעשה סביבו. שולחנות ריקים הממתינים לסועדים, גרם מדרגות אין סופי, השתקפות/השתברות חלונות זכוכית, תחרות מפרשיות ואיש בודד בתוך גינת צפה. הפריימים של חיים משאירים המון מקום לדמיון. באופן מפתיע לא תמיד נגלה הכול לעין במבט הראשון, ויש להמשיך ולהביט בפריים עוד ועוד, כי רב הנסתר על הנגלה.

"בכל צלם מסתתר צייר חסר כשרון" אבל ניתן להבחין שדוקא לגבי יש ראייה צילומית ייחודית והוא משתמש במצלמתו כקנווס ומצייר על נייר הצילום במלוא הספקטרום של פלטת הצבעים. מסביב לעולם, עם צילום אורבני ציורי מקובה, צילום תת חשיפה מניו-זילנד, היוצר רקע "שחור" לתמונה, דבר שמכניס לאווירה בכנסיית Good Shepherd Church, וחשיפה ארוכה שבוצעה במוזיאון המטרופולין ב NYC.

שחר בחר להציג את כל צילומיו בשחור-לבן. צילום אדריכלי גרידא, אך עם נגיעה אנושית וטאצי אישי. צילום מדויק וחד להפליא. מעורר השראה. הקונטור והקונטרסט מביעים את העוצמה המרשימה הניבטת מכל זווית, בדיוק כמו המוצגים בתוככי המבנה העצום הזה באגף החדש של מוזיאון תל-אביב לאמנות.

סיון מציגה שלוש דמויות. כל אחת חיה בעולם משלה. כל אחת היא עולם ומלואו. במזרח: שלושה ילדים ומטריה צבעונית גאה אחת. בפינה: אישה היושבת לבדה על ספסל בסגנון אינסטגרמי שהפך זה מכבר לאופנה. במערב: הירושלמי שנראה כמו שהגיע הרגע מהמאה שעברה, פותח זוג עיניים גדולות מבעד לעדשות משקפיו בדבורה המונחת על אצבעו (כל עדשה מיקרוסקופ... אמר החכם חנוכה בחגיגה בסנוקר) והאיש... אכן נראה כאילו משתתף הוא בסרטי בורקס, במיוחד בהתחשב שמדובר בשוק מחנה יהודה.

תהילה החלה לצייר לפני כשנה במסגרת קורס ציור בבית עמנואל. לדבריה: "הגעתי לציור כי הייתי צריכה להירגע, לעשות משהו לעצמי, נסו. האמנות זו השלווה לנפש ולרוח". תהילה מציגה שני ציורים, מראות נוף בטכניקה פוטו-ריאליסטית, שמן על בד. בציור אחד, מופיעים שחפים לבנים על הגשר בערפילי לונדון, ליד הביג-בן. ובציור השני מופיע נוף ונציה, בתיה, וגונדולה שטה על המים בשילוב "טבע דומם" אגרסטי פרחים.

יפה מציגה מספר עבודות פיסוליות העוסקות בנושא אמהות. ביניהן שלושה תבליטים בהן נראות אמהות מרחבי העולם, מתרבויות שונות, הנושאות את ילדיהן הקטנים. בנוסף, מוצג פסל של בת ים ובנה הנח בזרועותיה, כמו יצאו מהמים לנוח על סלע. פסל זה מצליח להביע חוק, חום ואהבה אימהית. הפסל עשוי חימר שרוף בתנור המשווה לעבודה מראה של ברונוזה. לדבריה: "היצירות יוצאות מהלב, אני קשורה לכל יצירה כאילו היא חלק ממני".

לפעמים רק צריך להתבונן. זה הכל. גם בועת מים יכולה להכיל בבואה. גם חמנייה קמלה שעומעם זוהרה ואיבדה היא את חיוניותה וחינה, יכולה להיות לרגע קט אובייקט מיוחד. שלא לדבר על ציפור השיר שנחה לרגע ונקלטת בעדשה במלוא תפארתה.

מסע חובק עולם. זוג פאריסאי לבוש לבן. התפוח הגדול באיים הקריביים וגם השנה לא מפספס דני את המחווה המרוקאית בדמות קנקני התה וכלי ההגשה המסורתיים.

זו הפעם הראשונה שליליה מציגה בתערוכה, החלה רק לאחרונה לעסוק בחריזת מחרוזות, שרשראות ועגילים. משלבת צדפים ואבני חן שונות, לדבריה "זהו הובי מרגיע, לא יותר מזה".

לומדת מזה עשר שנים אצל הצורפת יעל אסל. ועם זאת, זו הפעם הראשונה שהיא מציגה בתערוכה מספר תכשיטים פרי ידה, בעלי גימור גבוה. התכשיטים עשויים משילוב של כסף ואבנים שונות: צדף טבעי, אגת אדום, מון סטון, גרניט. לדבריה: "אני אוהבת לשרוף וליצור מחדש, להתיר שאריות כסף ולחבר יחדיו לצורה חדשה. בניגוד להכשרתי כרואת חשבון, ולעבודה היומיומית בבנק שהיא "ישרה וברורה", בצורפות אין מקום לנוקשות, יש זרימה ואין קוים מדויקים".

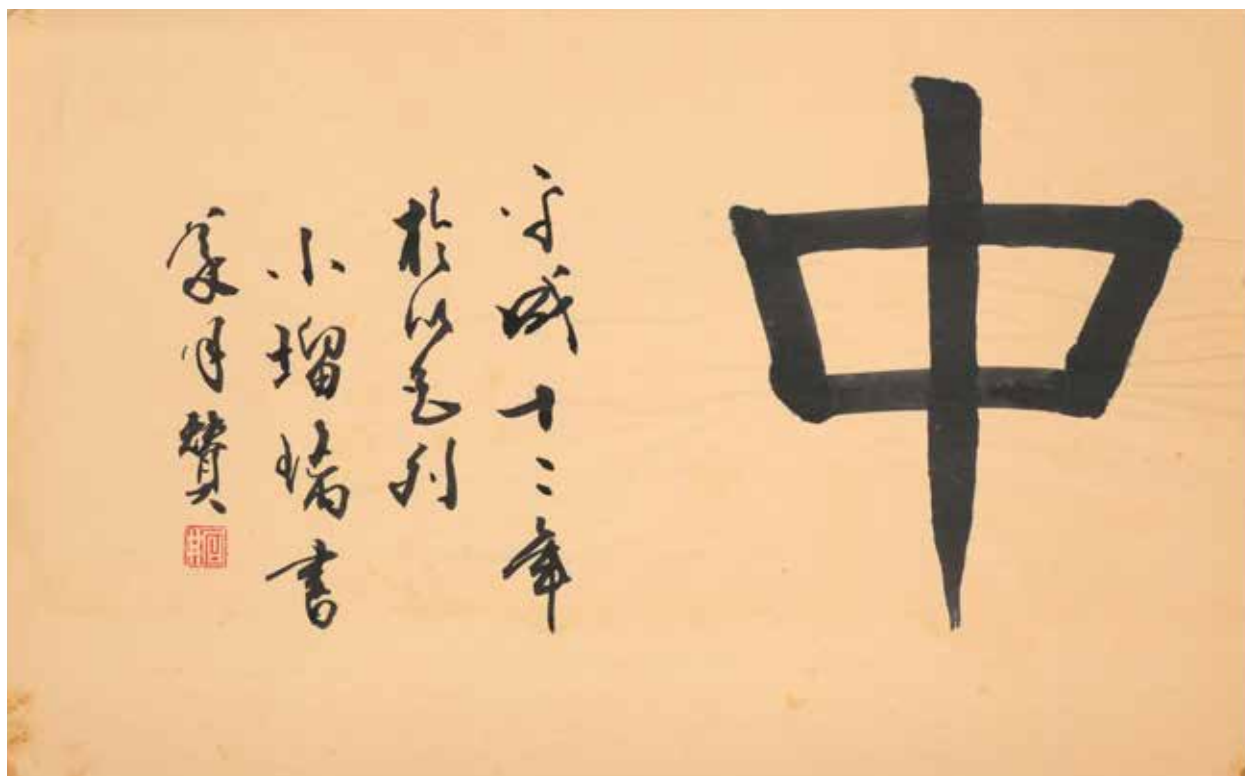
גבריאלה היא בראש ובראשונה קולוריסטית, אמנית בעלת שפה מגובשת. גבריאלה החלה את לימודי הציור בשנת 1976. בתערוכה זו היא מציגה שתי עבודות באקריליק על בד. באחת מוצגת "העיירה בפולין", בכתמי זהב וכחול, בתים עם גגות רעפים אדומים הסמוכים לגשר, עבודה אקספרסיבית. מורגשת יד אמן המיומנת בעבודה מהירה של משיכות מכחול עזות ואנרגיה הרוחשת על הבד. בעבודה השנייה, בוורוד ובכחול, מוצגת קומפוזיציה מופשטת ללא מרכז ושוליים, הבד מטופל כיצירה אחת בעלת תשומת לב אחידה לאזורים השונים, ללא מרכז צנטריפוגלי. לדבריה: "העבודה שלי תמיד נוצרת מתוך כתמי צבע, יש כאן השתוללות על הבד". מופשט טוב הוא כזה שאפשר לראותו מכל צד, כזה הוא הציור של גבריאלה.

לפעמים לא צריך להרחיק לכת בשביל לתפוס את הרגע. את זה גילה איתי מבעד לחלון כשבחוץ הפציעה השמש לשנייה אחת מחד ומאידך הגשם טרם פסק לחלוטין, וכך, מעל גגות העיר, נמתחה לה קשת צבעונית.

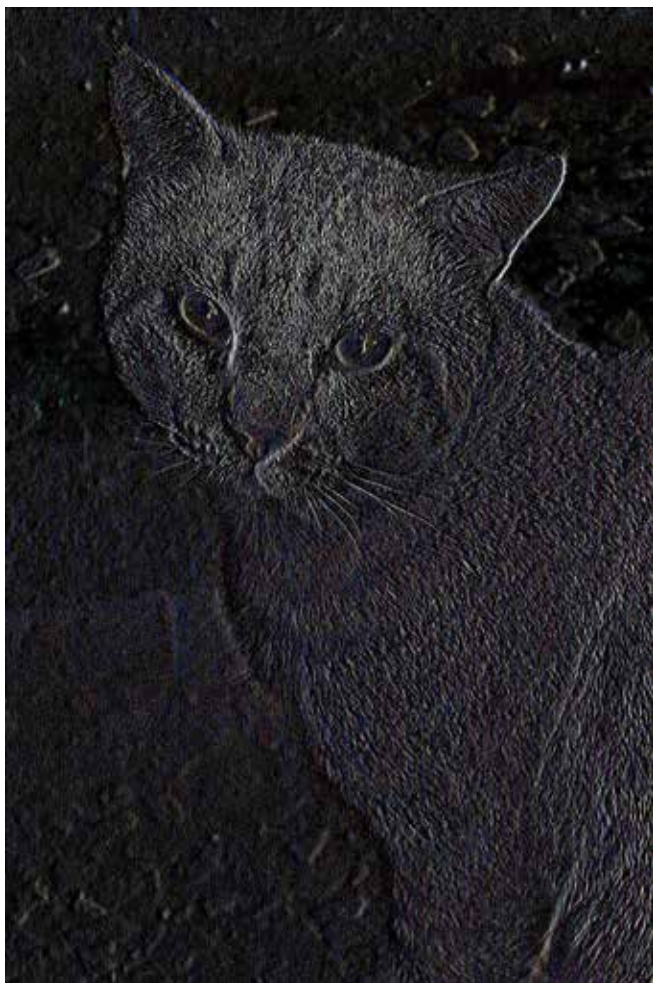

מציגה קליגרפיה, ציורי דיו על נייר, אמנות המכחול היפנית. אורלי למדה את הטכניקה אצל המורה היפני קוזאו אישאי. לדבריה: "מדובר על דרך מסוימת של החזקת המכחול והדיו ותנועתיות מסוימת, חשיבות של המשקל שמונח על היד והתרכזות בקו על מנת ליצור בדיוק את הצורה המסוימת. מעל עשר שנים אני עוסקת בכך". קליגרפיה היא כתיבה תמה, אמנות הכתיבה הקישוטית. בארצות מזרח אסיה התפתחה הקליגרפיה אל מעבר לתפקידה בהעתקת כתבי קודש, והיא נעשתה כלי ביטוי אמנותי של ממש, מעין ציור מופשט, בעל אופי של תרגול מדיטטיבי. אורלי מציגה בתערוכה זו ארבעה כתובים: "פרה", "באמצע", "דרך זן" ו"פרח הללוס".

ענת נובה, העובדת בבנק מגיל 18, נכנסת לחדר כמו אש סערה, הנוכחות שלה ממגנטת אנרגטית וכובשת, וכך גם הציור שלה "אש סערה" מופשט בכתום וזהוב, גוני אש במערבולת של אנרגיה רוחשת. "אני משכיבה את הקנבס ומשתוללת עליו עם כפות ידיים טבולות בצבע, בלי מכחול, אצלי הכל נובע מבפנים", ממש גיקסון פולוק בציור פעולה.

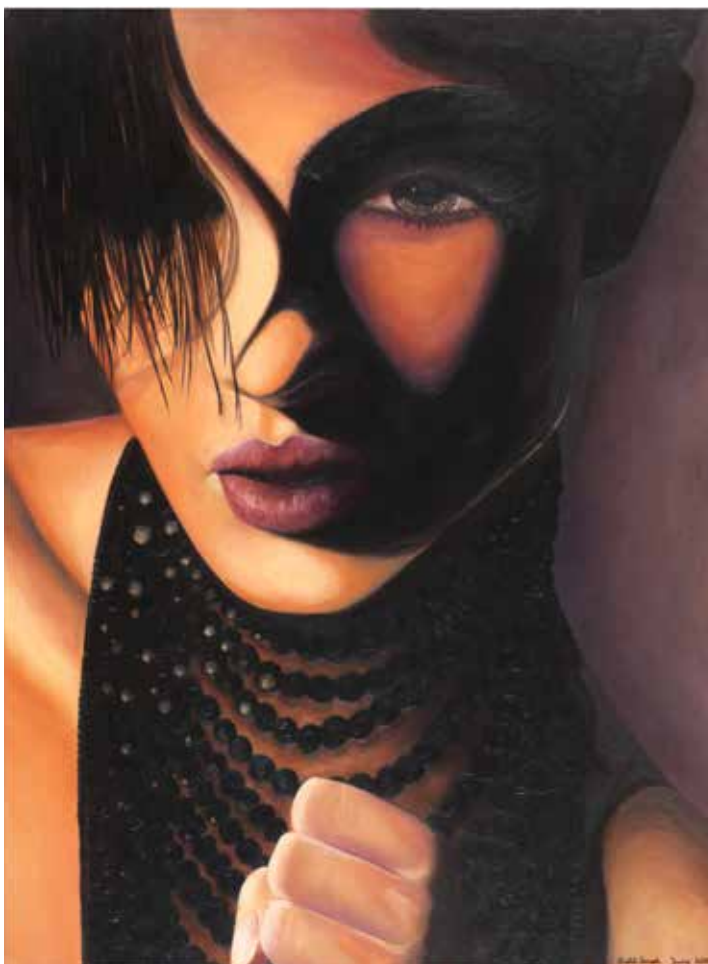

הטבע הוא רק הקדימון בצילומיו של הנרי. אחרי הצילום מגיע שלב עיבוד (המחשבות) ולצילום המקורי של השיח, החתול והפרח מתווסף הטאצי הסופי בדמות עריכה ממוחשבת כדי הדמיון הפורה של הנרי.

גלית נולדה באוסטריה וכילדה נדדה בין אירופה, אסיה וישראל. בשנים האחרונות התגוררה בתאילנד וסינגפור ושם רכשה את אמנויות הציור בטכניקות מגוונות, ביניהן שזירת חרוזים וציור בדיו. כמו כן למדה אצל האמנית המלזית צ'ייה צ'ייה Chia Chuyia. גלית הספיקה להציג בסינגפור במספר תערוכות וגלריות חשובות. תערוכה זו, הינה החשיפה הראשונה שלה כאמנית בארץ.

גלית מציגה בתערוכה תכשיטים, אבני קריסטל חרוזים השזורים יחדיו בצורות וצבעים מרהיבים, וכן ציורי פורטרטים גדולי ממד, בטכניקה של שמן על בד. המאבק הנשי, כפי שגלית תופסת אותו, הינו גם בין התרבות המסורתית האסייתית הדורשת מנשים צניעות, הרמוניה, התכנסות וויתור עצמי, לבין העולם המודרני בו האישה רוצה לפרוץ החוצה. וכך מוצג פורטרט אישה, פניה חדות, יפות וכוחניות וידה קפוצה לאגרוף, העבודה ממסגרת במסגרת המדומה לסורגים, והיא, האישה, כמו נאבקת לצאת החוצה. לדבריה: "כדי לראות את יופייה האמיתי של כל אישה, יש להסתכל מעבר ליופייה החיצוני".

אווה מציגה בפנינו קבוצות פיסוליות עשויות קרמיקה. סיפורים משפחתיים מלאי הומור וצבע. בקבוצת פסלים אחת נראית דמות אישה, בעמדת נזיפה כלפי גבר המטייל עם הכלב. ובקבוצה פיסולית נוספת, מוצגת משפחת פרות העוסקת בפעילות יומיומית, הסצנה מזכירה את השיר בביצועו של אריק איינשטיין: "שבת בבוקר יום יפה, אמא שותה המון קפה, אבא קורא המון עיתון..."

אמנון מציג פריים בודד אך בעל משמעות סימבולית מלאת עוצמה ומחשבה. הוא מציג צילום של עץ בודד שצולם ביישוב שבות רחל בהרי השומרון, שענפיו יוצרים צורה של מגן דוד.

את שמה של וייטנאם אנו מכירים בעיקר מהמלחמה ההיא. אך ביקור במדינה הוא אנטייתזה מוחלטת לסצנות הקרב בג'ונגלים תוצרת הוליווד: אנשים חייכניים, מגוון צבעים וריחות, ערים יפהפיות, ונופים מגוונים להפליא, חופים קסומים ומרחבי ענק ירוקים של שדות אורז ובהם חקלאים בכובעי קש. "בזיעת אפך תאכל אורז" - וייטנאם חיה ונושמת את הגרגר הלבן. רביטל גם הפכה ל"צלמת חתונות" לרגע וכך גילתה להפתעתה את "קתדרלת נוטרדאם" בעיר הו צ'י מין סיטי (סייגון) וזוגות טריים ששמחו להצטלם.

האני מאמין של טל הוא ביצירת כל דבר שיכול להפעיל את הראש והדמיון של הצופה. השנה טל מציג שלושה צילומים מוקפדים בשחור ולבן. באחד אייל מיישיר מבטו למצלמה כמבקש: צלם אותי. בשני: ספסל בודד בפריים מהוקצע עם מקטעי אור וצל מדויקים להפליא ובשלישי: דקת מנוחה של איש מעמל יומו. צילום נפלא בעל רבדים רבים מבחוץ ומבפנים.

"תירס חם!
 בים-בים-בים!
 בים-בים-בים!
 תירס חם!"
 עד מתי ימשיכו כך לזמר?
 עד ש... עד ש... התירס יתקרר.
 (מרים רות)

ס"י ציד' או במקרה הזה: ס"י ציינה.
חתונה סינית שתפסה בעדשה סבטלנה במהלך הטיול במזרח הרחוק.

קוסטה שזאת לו השתתפותו הראשונה, חזר מהמזרח הרחוק והחליט לשתפנו בצילומיו מסין. חצר עתיקה עם טירה מרשימה החבויה לה היטב מאחורי שער עגול הנותן פרספקטיבת עומק לצילום. ומערת חליל קנה הסוף הידועה בשם "הארמון של אמנות טבעית", ע"פ סיפור האגדה, שמה של המערה נובע מהאמונה כי ניתן להפוך את קנה הסוף בסמוך לפתח המערה לחלילים.

אליה מציגה מספר עבודות בסגנון ריאליסטי. יצירותיה מספרות סיפור וקוראות לצופה להפליג בדמיונו. ביניהן תבליט חימר המציג אישה רוחצת, ועבודה פיסולית נוספת ובה מוצגת ילדה המשלשלת מכתב לתיבת דואר. בנוסף, מציגה אליה ציורי שמן. באחד מהם נראית פעוטה בוכייה ולצידה בלון ורוד עף ברוח... עבודה המעלה בנו את הרצון לחבק ולנחם את הקטנה ולרכוש לה בלון נוסף.

"אני שמחה מאד בחלקי" אומרת לי אתי, "החיים שלנו בנויים מצבעים. צבעוניות החיים שאתה רוכש/בונה לעצמך - הם המראה של חייך" מצוידת באופטימיות ופלטת צבעונית, מציגה דולפין חייכן וקונכייה בנוף סוריאליסטי, מראות מימיים שובי לב.

טוביה מזמן לצופה בצילומיו את נקודת מבטו על המזרח הרחוק. הלבוש, הבעות הפנים, רגעים אותנטיים באמצע החיים, ובעיקר צילומי ילדים. כאשר ילד קמבודי אחד משך את תשומת ליבו במיוחד. מיפן, הוא מציג צילום מרשים של אישה נאה בלבוש הקימונו המסורתי ומקומית המציצה מתוך מייצג ובידה... איך לא... מצלמה.

כצלם חובב, אלכס מיטיב לספר סיפורי נושא. הפעם הוא מציג שתי סדרות מרשימות במיוחד. סדרה אחת "תל-אביב ממבט על" צילומים של הנוף המוכר לעובדי המשרדים אך מזווית קצת שונה ולא שגרית. ואת הסדרה הגוטית החושפת במקצת את תת-התרבות (SUBCULTURE) שאנו לא רואים ביום יום, אך היא חיה בועטת ונושמת.

ניצה מציגה מספר יצירות פיסוליות ומפגינה יכולת פיסולית גבוהה. ביניהן: תבליט צבעוני בטכניקה מעורבת, דמות הנכד המנגן בקלרינט. ושני פסלים דמויי אבן וברונזה, עשויים פולימר. האחד, "ראש אישה", יצירה הנוצרה בהשראת הצייר ורמיר וצוירו הנודע "מוזגת החלב". לדבריה: "החלטתי לשדרג את מעמדה ממוזגת חלב קשת יום, לאשת חברה המקושטת בתחרה נאה. למרות שינוי במעמדה החברתי שמרתי על הטיית ראשה כלפי מטה". והפסל הנוסף "הרקדנית העיפה" ועגיל קישוט בתנוכה. הרקדנית נוצרה בהשראת רישום של הצייר אגון שילר, בשם "אשה יושבת ונשענת על ברך". לדבריה: "היא הזכירה לי רקדנית. הייתה לי תחושה שיש בה עייפות עמוקה ועצבות מסוימת, לאחר ריקוד ארוך ומייגע ואולי לא בדיוק בביצוע שקיוותה לו...". ניצה הופכת את מקור ההשראה הדו-ממדי (הציור) ליצירה תלת ממדית (הפיסול) בשילוב רגש, מחשבה ובהקפדה על הפרטים.

מצלמתו של מוטי מביאה הפעם דימויים מהרחוב הקרוב כאן בדרום תל-אביב ומשם מגיאורגיה. כאן אצלנו (מוטי) הצלם מצלם צלמת מול ציור קיר על דלת של בית מלאכה והשתקפות אורבנית בחלון ראוהו. ומשם, איש זקן משלב ידו על לוח ליבו ומשתלב מבלי משים כמו האיש שבפוסטר על הקיר. העולם מתקדם בצעדי ענק אבל יש עדיין כאלו שנותרו מאחור ולשם העברת משאות רותמים את השור.

"כשאנשים מביטים בציורים שלי, הם תמיד שואלים, למה יש כאן מכשפות ולא פיות? אני תמיד עונה - כי הן מעניינות יותר" - רותי, מנפצת את המחשבה הסטראוטיפית שלנו אודות המכשפה הרעה, הזקנה והמכוערת. היא מציגה בפנינו ציורים שטוחים, צבעונים המעוררים פנטזיה. סצנות עליזות מרובות בפרטים, המציגות מכשפות עליזות המתישבות למסיבת תה או מכשפות במטבח אופות עוגות ומקשטות בדובדבנים, לצדן חתול מדושן עונג השומר על הקצפת. עוד אומרת רותי "מבחינת אמת היסטורית - מכשפות, לפני שקראו להן כך, בעיקר מסיבות דתיות ופוליטיות, היו לא יותר ממרפאות בעשבים, מיילדות, מדריכות רוחניות...". כמו כן, רותי מציגה רישום ראיסטי מוקפד המעיד על יכולת רישומית גבוהה, דמותה של "גבריל", דמות מתוך ספר (פרוזה) הנכתב על ידיה, אודות אישה בתקופת ימי הביניים, שכל רצונה הוא להשתחרר מכבלי החברה ולהגשים את חלומותיה.

מה יש לומר? יש לנו משהו עם צילומי קרח, שלג וכפור... במיוחד כשזה רק בצילום ולא כאן במציאות. מירה חוזרת מארה"ב בה שהתה אשתקד בדיוק בתקופה הקרה הזו של השנה. היא מביאה איתה חוויות מצולמות וקרות מפארק יוסימיטי הקפוא, את פתיתי הקרח היפים להפליא, את פלגי השלג על הנהר ואת האגם הקפוא המנוצל להחלקה בצילום שנראה כמו לקוח היישר מסצנה של סרט הוליוודי.

רם, כשמו כך צילומיו המציגים את פסגות ההרים הרמים.
מחדד הר טרשים קירח, כיפתו מכוסה ענן לבן ומאידך הרים אדומים בשעת בין ערביים.

זאב, משתתף ותיק בתערוכה לוקח אותנו הפעם למסע ארץ
 ישראלי, מצפון ועד דרום בעקבות המים, מזריחה ערפילית וקסומה
 באגמון החולה, אל חוצה ישראל, במורד כביש 90 דרך נוף פסטורלי
 מקומי בים המלח ומשם, היי דרומה, בואכה לעיר אילת, היישר
 לפריים מרהיב בריף האלמוגים הצבעוני.

מרינה מציגה בתערוכה זו ציורים ומספר תכשיטים. לדבריה: "אני מאד אוהבת פרחים, מגדלת קולקציית סחלבים בבית ופרחים נוספים". מציגה מקבץ ציורי פרחים, בשמן על בד בסגנונות שונים. ביניהם, ציור ריאליסטי בו נראים ורדים לצד פעמוניות כחולות. וציור נוסף בסגנון פוביסטי של סחלב על רקע טורקיז. כמו כן היא מציגה קבוצת תכשיטים השזורים באבנים שונות, אבנט, קריסטלים וחרוזים, ביניהן תכשיטי כסף בשילוב אבני סברובסקי.

קסם של עננים.

רגע אחד קסום כפי שמשחק מבעד לעדשת מצלמתו של בורוט שחוזר לחוף הים וגם השנה מצליח להנציח סיפור שלם בפריים.

צילומיה של ילנה לוקחים אותנו אל אירלנד, ממלכת הירוק. אל נוף קסום משרה שלווה ואל פרחי הפוקסיה היפים ממשפחת נר הלילה Fuchsia de Magellan

כל מסע מתחיל בצעד קטן ואקטור נהנה מכל רגע ורגע במהלך מסעותיו בעולם. אנדרטת וושינגטון המרשימה רגע לפני רדת החשיכה. שלושה שחפים מדגמנים עבור אקטור פריים מונכרומטי בעל הבעה ייחודית בארצות הברית כשמעבר לים (התיכון) באיטליה, השחפים חגים מעל הנהר, בעוד נזירה העומדת במרפסת ביתה לבושה בהתאם לחגיגה שסביבה.

מבין הצילומים של שרון ניתן לראות את האהבה הרבה לטבע. פרחים, פטריות, פרפרים, עצים ושקיעות. בתערוכה יוצגו שני צילומים "שמיימים", באחד שמי התכלת מכוסי עננים דמויי כבשים לבנות מלחכות את צמרתם של עצי הדקלים ובשני את צמרתו של עץ עבות במבט צילומי לא שיגרתי מלמטה למעלה.

"ב 5 קמ צייד" שר מאיר אריאל, בעוד שאצל ורד הציידים (הקשתים) דווקא מצטלמים בעת הערביים.

שורת ציפורים על חוט תייל עומדות, כמו תווים לילדה הקטנה ואקורדיונה, עץ נשיר עומד בשלכת ועליו אדומים, ועץ אחר משמש כרקע נפלא בתפאורה לבית כחול בלב ההמולה.

מציג סדרת דמויות נשיות בטכניקה של אקריליק על בד, עבודות חושניות ומעט מסתוריות, המאופיינות בצבעוניות עזה וסגנון מוקפד ונקי. כך מוצגת הצוענייה מהשוק בפראג, לראשה כובע, שפתיה בשרניות צבועות באדום דם ופירות תחת רגליה, רימונים וענבים. ציור המבקש לספר סיפור.

בהשראת מראות צפת וירושלים העתיקה, מרינה מציירת בזהב וכחול על בדי קטיפה שחורה. עבודות המאזכרות רקמות וציורי פרוכת. עבודות ברוח "יודאיקה" בעלות סממנים יהודיים: חומה, מגדלים וכיפות העיר העתיקה, וציור חמסה אורנמנטלית ובה נכתב האות ח'.

ירון מכנה את הציור שלו: "חוויות ארץ ישראל שלי". עבודה המורכבת מחיבור מערך של ארבעה חלקים, המציגים את יופייה של הארץ. לדבריו: "זו עבודה הנמצאת עודנה בתהליך וחלקים נוספים יתווספו בהמשך". העבודה מציגה סמלי נוף מובהקים של ארצנו: מראה בתי קיבוץ, עצי זית וברוש, חמניות, שדה חרוש, גלי ים. מעבר לסמלי נוף הארץ, ירון הצליח גם ללכוד את האור הארץי בציור, בהירות של אור רב, המציג את ארצנו השופעת באור וחום.

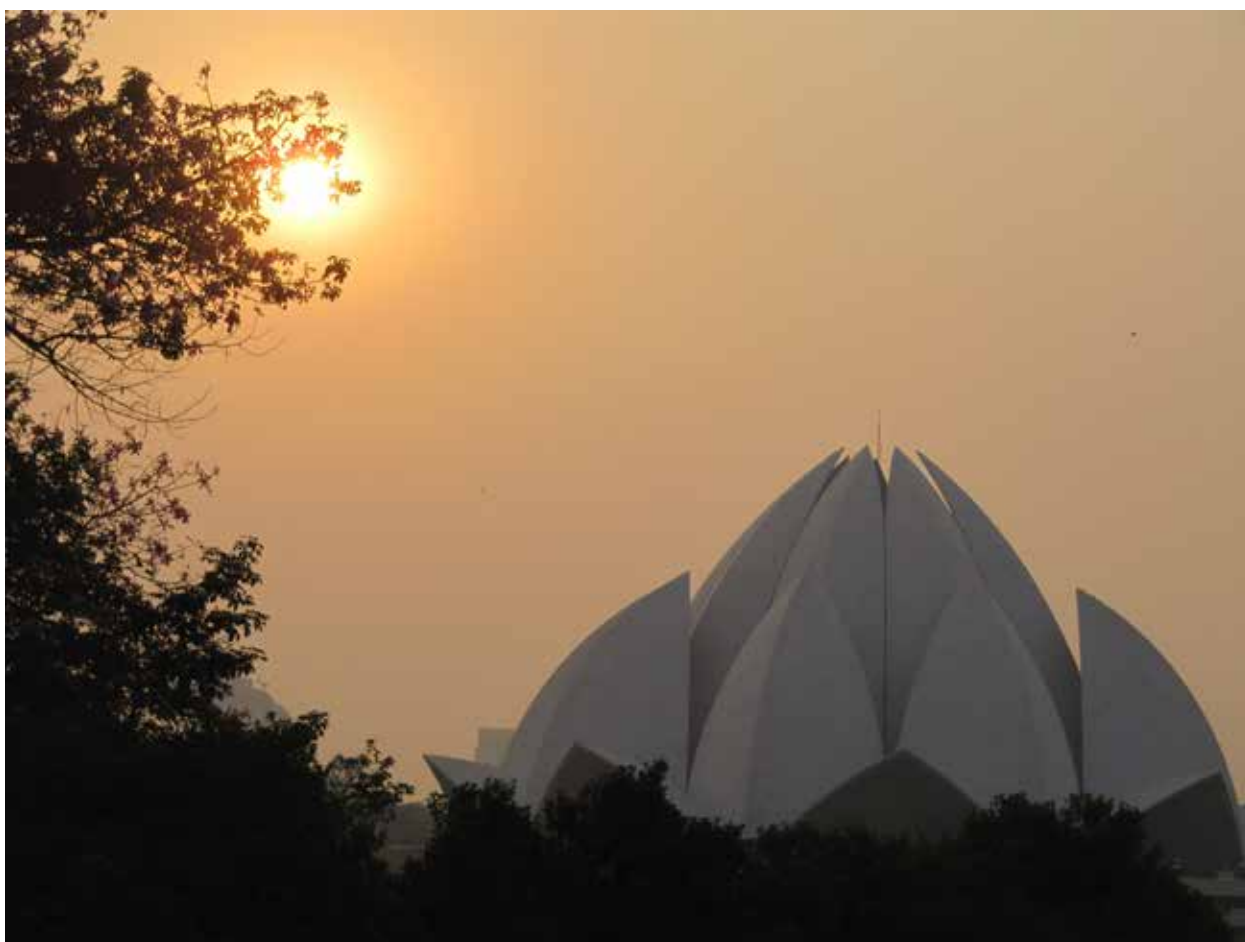

ניסן בציוריו בשמן על בד מתעמת מול הרקע השחור, המעניק אוירה דרמטית ומסתורית. באחד מהם מוצג כד אדום ומקולף מעט, המונח על מפת שולחן לבנה, "טבע דומם" קלאסי, מושא להתבוננות. ניסן למד קורס ציור ב"מכון אבני". הוא רואה עצמו כמתחיל שעדיין מחפש אחר הסגנון שיבטא את עצמו. לדבריו: "ההשפעה הראשונה שלי היתה מהאמן בוב רוס". רוס אמן אמריקאי, הנחה תוכנית טלוויזיה ללימוד ציור בשם שמחת הציור (The Joy of Painting) רוס האמין שכל אחד הוא אמן, ורק צריך ללמוד כמה שיטות פשוטות כדי להפיק ציורי שמן נהדרים.

מציגה שני פסלי קרמיקה. האחד - פסל "פני מסיכה ונציאנית", העשוי לשמש גם כאמנות שימושית כוואזה בפני עצמה. ופסל נוסף - "גברת עם ורדים", פני אישה ולראשה כובע עטור בוורדים. הפסל נוצר בהשראת אופנת הכובעים של שנות ה-30 בארה"ב ובאירופה. שתי הדמויות הפיסוליות בעלות מראה אקסטריוגנטי וגרוטסקי בעלות חוטם ארוך. לדבריה: "נמשכתי לאמנות כל חי, לפני שנה החלטתי לנסות ואלה התוצאות".

כן, כן, כן, כן
לעולם בעקבות השמש
לעולם בעקבות האור
מילים: אהוד מנור

ליאורה מציגה את מקדש הלוטוס, אחד משבעת בתי התפילה הבהאיים ברחבי העולם. עיצובו הייחודי הושפע מפרח הלוטוס, הפרח הלאומי של הודו.

בדיוק לפני שבועיים חגגנו כולנו את יום המשפחה ובצילומים המקסימים של יזרעאל הוא מתעד חיוכים של שמחה מקטן ועד גדול ומציג את הדור הבא: מצעיר ועד בכור, באושר צילומי של רגעים "קטנים".

מיקי נהנה לצלם, רואים את זה בכל אחד ואחד מצילומיו. "יאמר מייד שזה לא קל לבחור צילומים למי ששולט ברזי הצילום וכל צילום שלו מוקפד ומרשים. בכל זאת, לפעמים צריך לבחור את הטוב ביותר. חמישה צילומים הגיעו הפעם לקו הגמר. רגלי הדוגמנית, מעגל האנשים בים המלח, האמן המגלף את העץ, הצמידים מלאי הילה והשראה, וגם רגע נפלא של הרמוניה צבעונית של דלת מעץ, פסל מתכת ודוגמנית פרטית עם מטריה ושקית פרסומית, שיצרו שילוב מנצח של צבעים וגוונים בתוך פריים אחד.

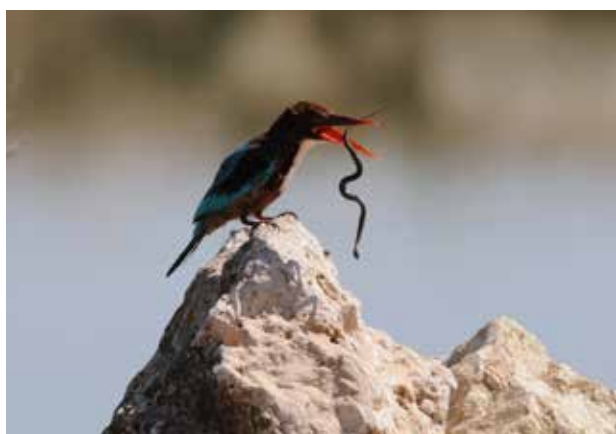
טוביה הינו צורף, מייצר, מרקע, מעבד ומעצב את התכשיטים הייחודיים שלו. התכשיטים עשויים כסף וחלקם משובצים באבני חן ומאובנים. ההשראה מגיעה אליו ממראות הטבע והצמחייה, הים, ותכשיטים עתיקים. כך מוצג ענק דמוי עלה וגבעול פתלתל בשיבוץ אבני טורמלין ירוקות. הענק (העדי) כאובייקט פיסולי בפני עצמו. לדבריו: "מעניין אותי ליצור יצירה שהיא מעבר לאמנות השימושית, יצירה שהיא כאמנות בפני עצמה". תכשיטיו מוצגים בגלריות נבחרות.

צילומיה של אורית השנה מתחלקים לשני... "מבטים" היא מתבוננת מהצד על ידי מצלמתה במצולמים: ילד וצייר רחוב, שני תיירים ברנע של מנוחה ושתי ילדות מביטות במופע. החלק השני של המבטים מציע לצופה נקודת מבט מעניינת בפן ארכיטקטיוני. מדרגות המובילות אל מגדל תצפית ואנשים המטפסים אליו ותפיסה של רגע מונוכרומטי משהו במבנה החדש של מוזיאון תל-אביב. אורית מושפעת מהעולם סביבה ולא למדה באופן מסודר מעולם אלא... מהחיים עצמם

פעם היו שולחים זה לזה מכתבים, אח"כ העולם עבר לעידן המיילים והיום אם יש לכם מה לומר לעולם? אתם פשוט יכולים... לציץ (בטוויטר). עמוס עושה רושם שמדבר בשפת הציפורים, ממש כמו בתקופת שלמה המלך שדיבר בשפת החיות, או שמא הציפורים הן אלו המדברות בשפתו? הן נענות למילותיו והוא נהנה מהן. סבלנותו הרבה באה לידי ביטוי פעם אחר פעם בצילומיו, הוא לוכד במקצועיות רבה בעדשתו את אותו הרגע בו הציפור לוכדת את ארוחתה. תמיד מחכה לרגע המתאים לייצר צילום עם סיפור/ציפור.

אוכל... פרי צילומיה מרשים ומז(מ)ין... וממש ניתן להריח את התבלינים שבשוק במזרח ירושלים, ומשם, אל המזרח הרחוק, אל המרחבים הירוקים, המוריקים, של פארק רחב ידיים על "גדת הנהר", פירוש שמה של האנוי (בירת וייטנאם) ומערבה משם, בארץ המישור, מציגה מאיה צילום קסום של בית הולנדי טיפוס, עטוף בשלג רך ולבנבן, למאיה צפוי עתיד (טעים) מתוק, בתערוכה היא תציג לראשונה, אך החיבור שלה עם מצלמתה הולך ומתהדק.

קובי "מפליג" בדימיון דרך "חלון לים הכחול", הוא צופה אל השמיים מעל, בעודו מתמקם מתחת גבעול, עוד מבט אחד והפעם הוא זה הנישא אל על, מעל הכיכר, בה עוצר הזמן מלכת, ותנועת העוברים והשבים מתמזגת לרגע קט ומיוחד עם היושבים אשר פזורים איש איש בפינתו על רחבת הבטון האפורה.

אצל אהד הצלחות משמשות כמצע ליצירה. רישום מינימליסטי ותמציתי בקו דיו שחור על גבי צלחת פורצלן. הדימויים מציגים דמויות וחלקי דמויות בפעולות יומיומיות כגון רכיסת שרוכים. אהד מושפע מאמנים מינימליסטים דוגמת: הגר ציגלר, גיל מרקו שני והאמן האנגלי גוליאן אופי. אמנים העוסקים ביצירה הנבנית ממספר קווים מצומצם. אצל אהד החיבור בין אמנות עכשווית לצלחות הפורצלן בבית סבתא הופך ליצירה מקורית ומדליקה.

"הכוח של המצלמה הוא לא הכוח שיש לה להפוך צלם לאמן, אלא בדחף שהיא נותנת לו להמשיך לחפש" (ברוקס אטקינסון).
נערה בלונדינית ישובה על ספסל בנוף הפסטורלי של אגם לוך נס בסקוטלנד. פרפר, מלון מפואר ואגם קסום בתוך לוע הר-געש פיליפיני הן רק חלק מציילומיו של שמואל, התמונות האמיתיות נשארות עמוק בפנים... בלב, מחכות לסרט צילום מיוחד שיאפשר אולי בעתיד לחשוף אותן.

מקור ההשראה העיקרי שלי הוא המורה לצילום גוסטבו הוכמן, שזוויות הראיה שלו פתחו לי עולם קסום ונפלא ולימדו אותי לראות, לפני הלחיצה על הכפתור. איתו גם יצאתי למסע במרוקו והתוצאות מוצגות בתערוכה. צילום אהוב עליי במיוחד של דמות אישה על רקע פרסומת, מהווה חלק מלימודי בקורס צילום לנשים בלבד "מבט נשי" בהנחיית לנה ליון, המנסה לבחון האם באמת קיימות זוויות צילום נשיות?

אפי, לאורך השנים היה "נושא כליה/ פסליה" של יפה מזרחי. לפני כשנה אזור אומץ וביקש מחברתו האמנית יפה ללמדו את סודות הפיסול. וכך זו הפעם הראשונה שהוא מציג בתערוכה זו את יצירות הביכורים שלו, המפתיעות באיכויות ובכישרון מתפרץ. הפסלים בסגנון ריאליסטי מציגים סדרת נגנים, תזמורת עשויה חימר. בין הנגנים מופיעים המתופף, הפסנתרן והצ'לן.

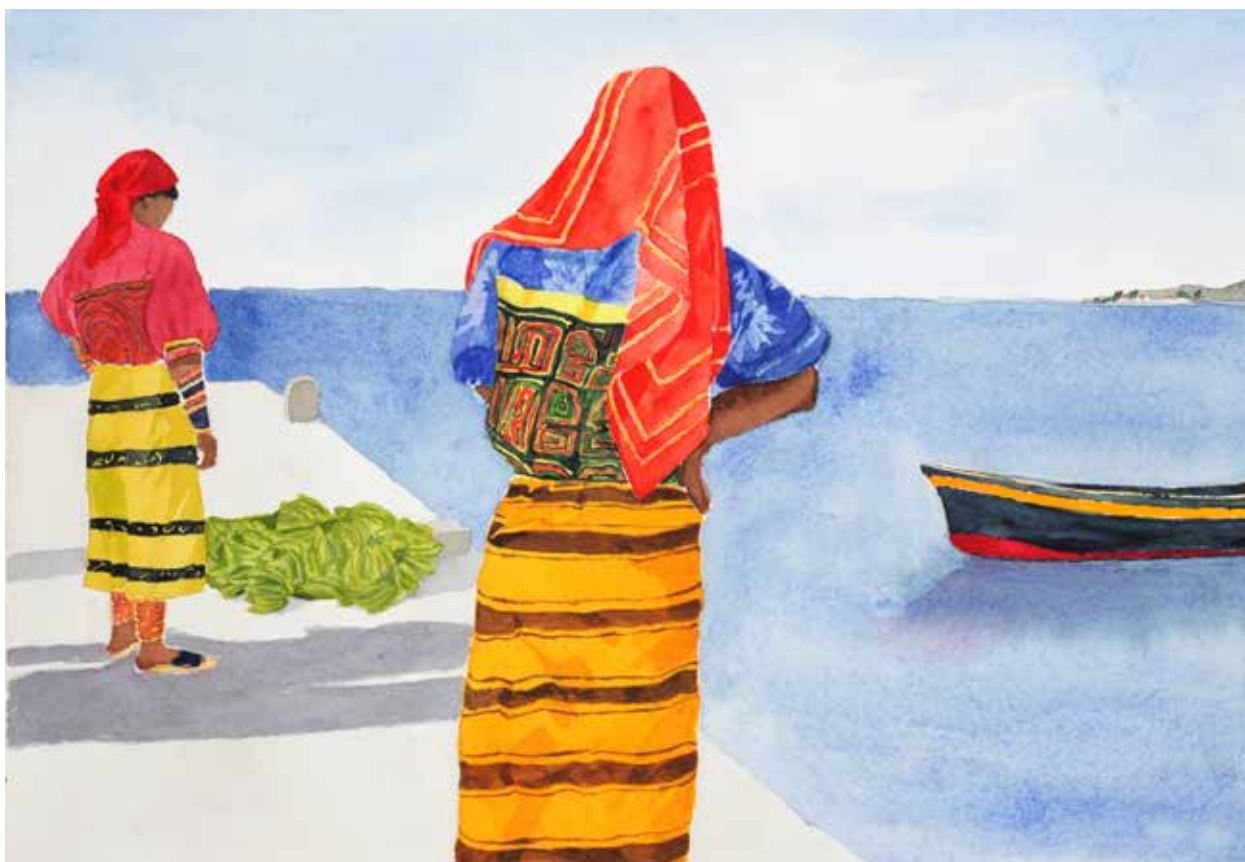
על נשים ונשיות... הבנתי שמאחורי העדשה, הדברים נראים אחרת. האני מאמין שלי זה להתחבר רגשית לרגע, לדמות שלפני. ברגע שזה יקרה, הצילום יהפוך לאישי ואינטימי, התוצאה תהיה בהתאם. לצילום נחשפתי רק בשנה הנוכחית והתאהבתי במדיום מיידית.

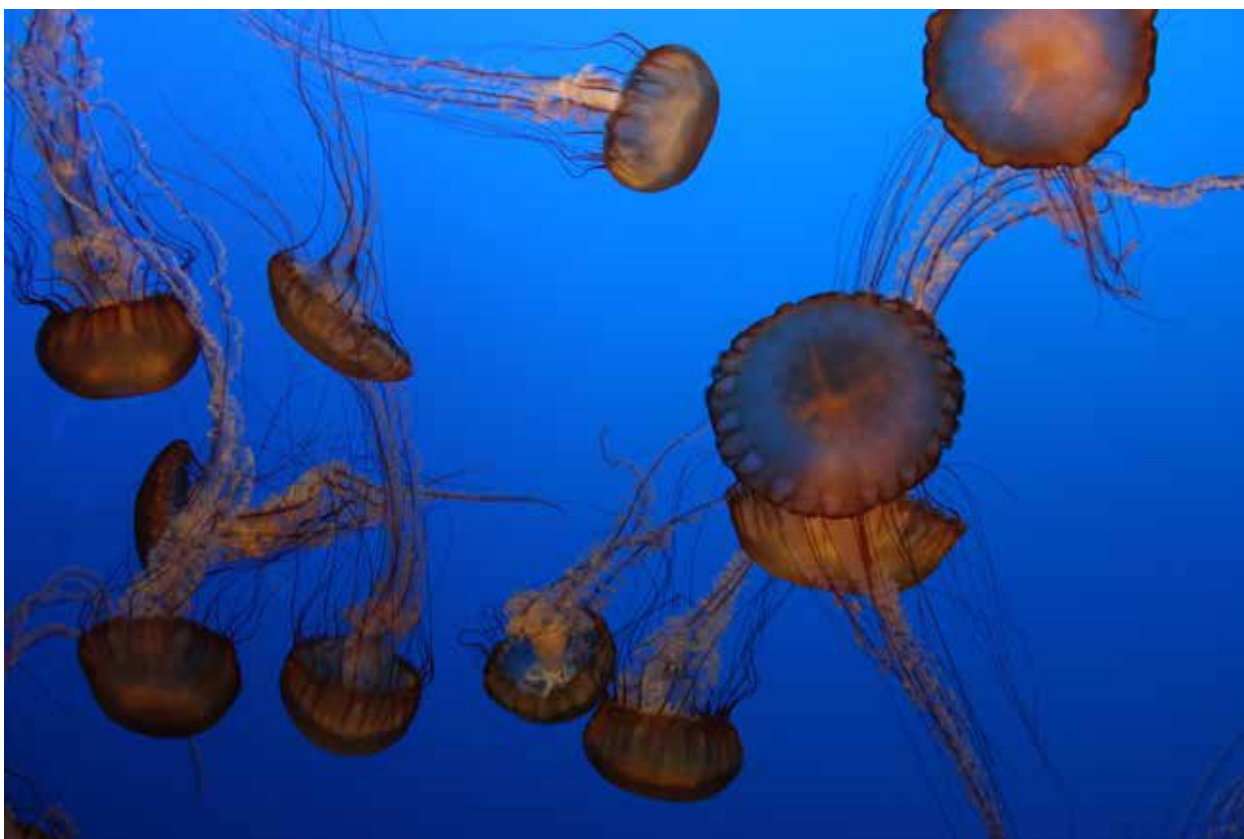
יהודית היא קולוריסטית במלוא מובן המילה. יהודית עוסקת בציור פורטרטים. היא מושפעת מאמני הניאו-אקספרסיוניסטים הגרמני של שנות ה 70 וה 80 של המאה ה 20: קרל הורסט הודיקה, ריינר פטינג, ודומיהם. אמנים שאופיינו בציורים בעלי אינטנסיביות צבעונית חושנית. וכך הפורטרטים של יהודית הינם רבי הבעה וצבע. למשל הפורטרט של השחקן גיל פרנקו אשר צויר בצבעוניות עזה, במפגש של סגול ואדום, ומשיכות מכחול מהירות בצהוב, ירוק וכתום.

נופר לומדת זו השנה החמישית לימודי ציור ב"מכון לאמנות חזותית" בפתח תקוה. נופר בעלת יכולות ציוריות גבוהות הן בציור בצבעי שמן והן בציור צבעי מים. מציגה בתערוכה מספר עבודות בסגנון ריאליסטי. שתי עבודות בטכניקה של צבעי מים על נייר "טבע דומם" ובו מוצגים חצילים ופרחים. ועבודה נוספת, נשים באי טרופי על חוף הים.

העבודות מציגות יכולות טכניות גבוהות באופן הנחת כתמי צבע מים על נייר, הקושי בעבודה עם צבע מים נובע מכך שברגע שהכתם הונח אין אפשרות למחוק. כמו כן מוצגת עבודת נופ, בשמן על בד.

בעקבות העין והלב, זאת ההשראה של גולן. מעל המים ומתחתם. ישן מול חדש. מציאות מול דמיון. גולן אוהב לנדוד בעולם ולצלם תרבויות רחוקות. ביום יום הוא מנהל בכיר בבנק, אך בזמנו הפנוי הוא מנהל את אחד מאתרי האינטרנט הגדולים בארץ על תאילנד (בעברית) ובקרוב מאוד יעלה גם אחד על סין.

ט"ו נוגעת בתשוקות, בצרכים ובשאיפות האנושיות היומיומיות של כולנו. כיתובים כמו: אהבה, סבלנות, רצון, התמסרות, התחדשות, הגשמה, איזון, חתונה, משפחה ושלווה, בית, מוטבעים בשבלונות טבולות בצבע סביב לב סגול. צבעוניות עליזה הופכת את זירת הבד ל"ישלט" רב משמעות הצופן בתוכו את השאיפות של כולנו.

שנת העסקים הקטנים

בתחילת שנת 2012 הכריז בנק הפועלים על "שנת העסקים הקטנים", עם שורה של מהלכים לתמיכה והעצמה של עסקים קטנים.

במסגרת המהלך הקים הבנק קרנות אשראי ייעודיות לעסקים קטנים, הציע ללקוחותיו שירותים וכלים פיננסיים ייחודיים בשילוב ליווי עסקי והשיק מחדש את המיתוג ההיסטורי לעסקים קטנים - "בוא לגדול איתנו".

המהלך צבר תהודה רבה באמצעי התקשורת וביסס את בנק הפועלים כמוביל בהיצע השירותים לעסקים הקטנים.

קמפיין עסקים קטנים

שנת העסקים אופיינה בשפה שיווקית ייחודית, ולצורך תיקשור המהלך יצא הבנק בקמפיין רחב היקף תחת המסר "בוא לגדול איתנו, פועלים לצמיחת העסק שלך".

בכדי להעלות את המודעות בקרב הציבור הרחב, ובפרט בקרב בעלי העסקים הקטנים, הופקו פרסומות שהציבו עסקים קטנים, לקוחות הבנק, בקדמת הבמה.

במסגרת המהלך שולבו עסקים קטנים מכל רחבי הארץ במגוון תחומי עיסוק שמנהלים חשבונם בבנק פועלים ויחד עם הבנק גדלו וצמחו להצלחה.

שגדל עם בנק הפועלים עוד עסק קטן

"שמחה לבשר שפתחתי חנות חדשה"
ענבר, בעלת חנות הנעליים "שו מיקר"
המלך בורג 20 ת"א, לקוחת בנק הפועלים
סניף בית התעשייה

בוא לגדול איתנו
בעל עסק בתחומי התעשייה המסחר והמלאכה
בוא ליהנות מקרן הלוואות ייחודית
ומייעוץ חינם בליווי אישי פרטים בסניפים.

בנק הפועלים

בנק הפועלים
להזת ראשון זה מחייב!

סניף אופקים
גאה להוביל את שנת העסקים הקטנים
ולעזור ל"טבע הבשור" לגדול

"היום כ- 5,000 בתי אב נהנים משיווק ירקות ופירות אורגניים עד פתח ביתם"
אמנון ובנו רועי עוזיהו, בעלי "טבע הבשור"

שנת העסקים הקטנים בוא לגדול איתנו

שגדל עם בנק הפועלים עוד עסק קטן

"המחנה למען העסק קטן"
כמות עסקים חדשים
הקמת עסקים חדשים

בוא לגדול איתנו
בוא לגדול איתנו
בוא לגדול איתנו

השקת פועלים CashBack

אחד מהמהלכים המרכזיים בשנת העסקים הקטנים היה השקת פועלים CashBack – מועדון הלקוחות הגדול בישראל, המעניק למחזיקי כרטיס אשראי של הבנק הטבות והחזר כספי ישירות לחשבון הבנק בקנייה בכל אחד מבתי העסק השותפים במועדון.

העסקים הקטנים מהווים נדבך מרכזי במועדון, לצד הרשתות הגדולות, ובהתאם ניתן דגש מיוחד על גיוסם וצירופם למועדון.

מועדון פועלים CashBack מאפשר לעסקים הקטנים להיחשף לקהל לקוחות גדול, להציע להם הטבות ומבצעים ייחודיים, וליהנות מפלטפורמה שיווקית רחבה, הכוללת פרסומים בעיתונות המקומית ובתחנות הרדיו האזוריות, ובכך לסייע לצמיחתם הכלכלית.

אלפי עסקים קטנים ממגוון תחומים ומכל רחבי הארץ הצטרפו למועדון עד כה, והבנק פועל לגיוס וצירוף עסקים נוספים.

יום העסקים הקטנים

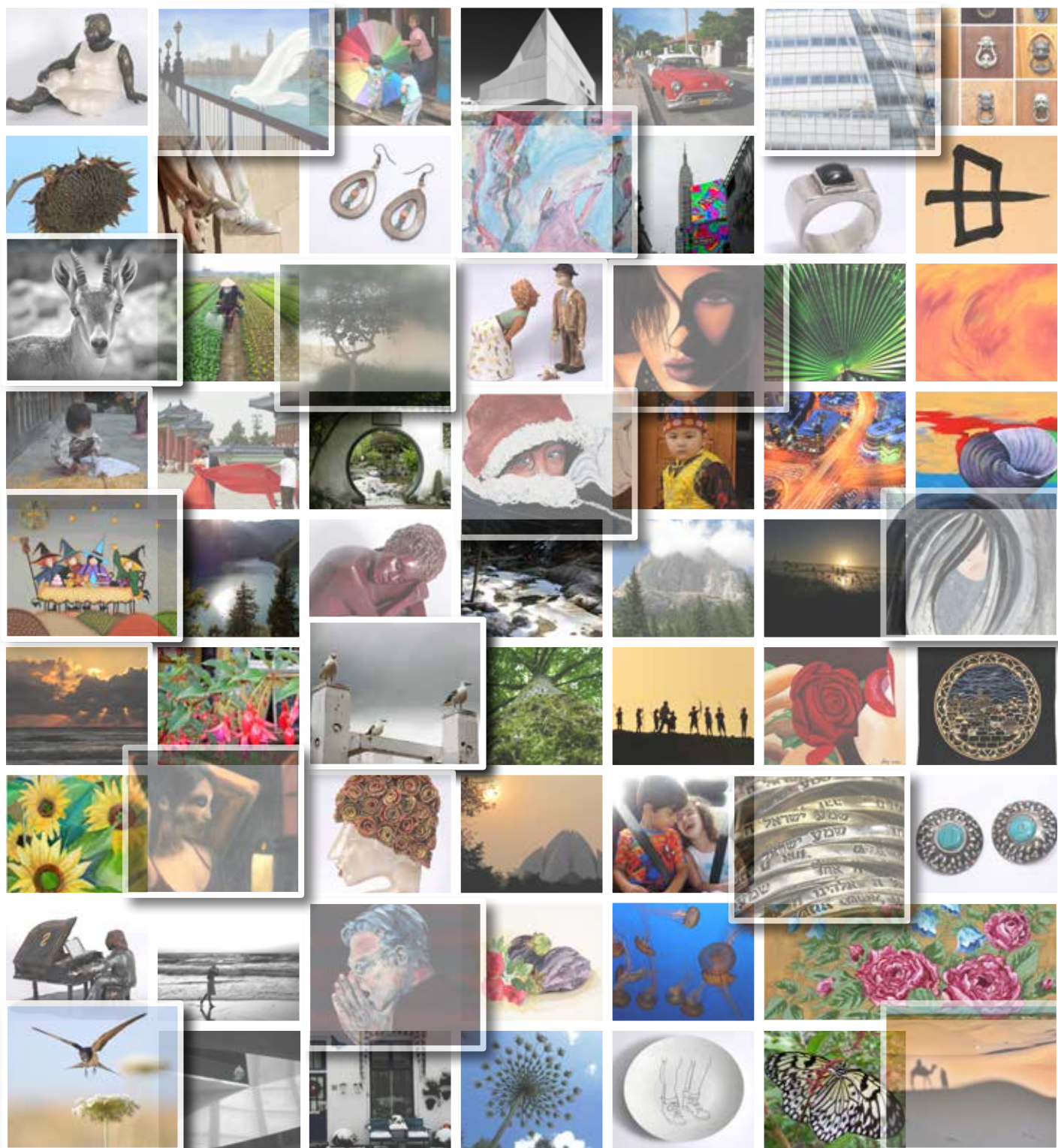
מתוך תפיסת הבנק לתמיכה בעסקים קטנים, לראשונה נערך בישראל "יום העסקים הקטנים", אשר התקיים בתחילת ינואר 2013 ויהפוך למסורת שנתית.

ביום זה נקראו תושבי ישראל להעדיף לבצע את קניותיהם בעסקים קטנים. העסקים אשר הצטרפו לפעילות קיבלו אמצעי חשיפה המאפשרים להם להציע הנחות ומבצעים "יחודיים". ההשתתפות היתה פתוחה לבתי עסק בכל רחבי הארץ, ללא תשלום, וללא קשר לבנק בו הם מנהלים את חשבון הבנק שלהם.

מטרת המהלך הייתה הדגשת חשיבות העסקים הקטנים כמרכיב בסיסי וחיוני בכלכלה הישראלית בקרב הציבור הרחב.

כ- 91,000 עסקים נרשמו ליום העסקים הקטנים והפריקט זכה לחשיפה חסרת תקדים ולמיצובו כאחד ממהלכי השיווק המוצלחים בשנת 2012.

עסקים קטנים, אמנות גדולה

בנק הפועלים
להיות ראשון זה מחייב!